

EUROPESE COMMISSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL
BELASTINGEN EN DOUANE-UNIE
Douanebeleid, -wetgeving en -tarief
Douanewetgeving

Brussel,
Taxud/A2/

TAXUD/
Origineel: EN

INVOER EN UITVOER VAN ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE —

BTW-PAKKET VOOR E-COMMERCE “Richtsnoeren voor lidstaten en bedrijven”

Revisie 1
DEFINITIEVE VERSIE

Afwijzing van aansprakelijkheid: “Dit document is geen bindend rechtsinstrument, maar dient slechts ter informatie. De wettelijke bepalingen van de douanewetgeving hebben voorrang op de inhoud van dit document en moeten steeds worden geraadpleegd. De authentieke teksten van de EU-rechtsinstrumenten zijn de teksten die zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Het is mogelijk dat er, naast dit document, ook nationale instructies of toelichtingen bestaan.”

Inhoudsopgave

Afkorting	5
1. INLEIDING	7
1.1. Het btw-pakket voor e-commerce	7
1.1.1. Context voor goedkeuring	7
1.1.2. Btw-regels met gevolgen voor de douane	7
1.2. Relevante douanebepalingen	9
1.3. Definities en belangrijkste douaneconcepten	10
1.3.1. Intrinsieke waarde	10
1.3.2. Eén zending en zending met een geringe waarde (LVC)	11
1.3.3. Postzendingen	12
1.3.4. Expreszending	12
1.3.5. Postdoorvoer	12
1.4. Doel en opzet van het document	13
2. INVOERFORMALITEITEN VOOR ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE	14
2.1. Overzicht van de verschillende opties voor de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde	14
2.2. Douaneaangifte met gegevensset H7 (artikel 143 bis GV/DWU)	14
2.2.1. “Zeer beperkte gegevensset (Super Reduced Dataset, SRDS)” — kolom H7 van bijlage B bij GV/DWU	14
2.2.2. Wie kan aangever zijn?	23
2.2.3. Welke goederen kunnen worden aangegeven via de douaneaangifte met gegevensset H7?	25
2.2.4. Welk mechanisme voor de inning van btw?	32
2.2.5. Welke code voor regeling?	32
2.2.6. Overgangsmaatregelen	32
2.3. Douaneaangifte met volledige gegevensset — kolom H1	33
2.4. Gebruik van de vooraf ingediende douaneaangifte als een TSD	33
2.5. Overige (vereenvoudigingen, eenmalige indiening)	34
2.5.1. Vereenvoudigde aangifte	34
2.5.2. Inschrijving in de administratie van de aangever	35
2.5.3. Gecentraliseerde vrijmaking	35
2.5.4. Eenmalige indiening van de douaneaangifte en de summiere aangifte bij binnenbrengen	36

2.6.	Douaneafhandeling van postzendingen	36
2.6.1.	Beschrijving van artikel 144 GV/DWU en van de beperkte gegevensset van bijlage B, kolom H637	
2.6.2.	Overgang voor post — voorwaarden en deadline voor het gebruik van de aangifte door een andere handeling.....	39
2.6.3.	Scenario's voor de douaneafhandeling van postzendingen vanaf 1 juli 2021.....	39
3.	MECHANISMEN VOOR DE INNING VAN BTW	43
3.1.	IOSS-REGELING.....	43
3.1.1.	Basisconcept en beschrijving van het proces	43
3.1.2.	Aansprakelijkheid van de actoren in het kader van de IOSS-regeling	45
3.1.3.	IOSS-btw-identificatienummer	46
3.1.4.	Drempel van 150 EUR	48
3.1.5.	Wisselkoers	50
3.1.6.	Zendingen groeperen.....	51
3.1.7.	Terugzending van IOSS-goederen	52
3.1.8.	Maandelijks verslag.....	53
3.2.	BIJZONDERE REGELING	54
3.2.1.	Basisconcept en beschrijving van het proces (volledig traject)	54
3.2.2.	Aansprakelijkheid van de actoren in het kader van de bijzondere regeling.....	57
3.2.3.	Procedure voor de maandelijkse betaling	57
3.2.4.	Terugzending van goederen, terugbetaling van btw	58
3.2.5.	Surveillance-verslagen	59
3.3.	STANDAARD MECHANISME VOOR DE INNING VAN BTW.....	59
3.3.1.	Basisconcept	59
3.3.2.	Beschrijving van het proces	59
4.	FORMALITEITEN VOOR DE UITVOER EN WEDERUITVOER VAN ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE.....	61
4.1.	Overzicht	61
4.2.	POSTZENDINGEN.....	61
4.		61
4.2.1.	Werkingsfeer van de douaneaangifte voor uitvoer door een andere handeling.....	61
4.2.2.	Procedure voor de uitvoer van postzendingen.....	62
4.2.3.	Postzendingen wederuitvoeren	64
4.3.	EXPRESZENDINGEN	64
4.3.1.	Werkingsfeer van douaneaangifte voor uitvoer door een andere handeling.....	64

4.3.2.	Beschrijving van de procedure (artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU)	65
5.	ONGELDIGMAKING VAN DE DOUANEAAANGIFTE	68
5.		68
5.1.	Achtergrond	68
5.1.	De wettelijke bepalingen	69
5.2.	Procedures en formaliteiten	69
5.3.	Persoon die de ongeldigmaking aanvraagt (met inbegrip van vertegenwoordigers)	70
5.4.	Vereisten voor de gegevens van de met redenen omklede aanvraag voor ongeldigmaking	72
Bijlage 1 Douaneaangiften voor het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde vanaf 1 juli 2021.....		74
Bijlage 2 Groepage van zendingen met een geringe waarde die in de EU worden ingevoerd.....		76

AFKORTINGEN

B2B	Business-to-business
B2C	Business-to-consumer
C2C	Consumer-to-consumer
CD	Douaneaangifte (Customs declaration)
CDS	Systeem voor douanebeschikkingen (Customs decision system)
GN	Gecombineerde nomenclatuur
COM	Europese Commissie
DRR	Verordening inzake douanevrijstellingen (Duty Relief Regulation) (Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad)
ERK	Europese Rekenkamer
IAA	Inschrijving in de administratie van de aangever
EO's	Marktdeelnemers (Economic Operators)
ETOE	Extraterritoriaal uitwisselingskantoor (Extraterritorial Office of Exchange)
EU	Europese Unie
IMPC	Internationale postverwerkingscentra (International Mail Processing Centres)
IOSS	Eénloketsysteem voor invoer (Import One-Stop Shop)
IW	Intrinsieke waarde
LVC	Zendingen met een geringe waarde (Low Value Consignments)
MOSS	Mini-éénloketsysteem (Mini One-Stop Shop)
MS	Lidstaat/lidstaten (Member State(s))
NIS	Nationaal invoersysteem
OSS	Eén-loket (One-Stop Shop)
V&B	Verboden en beperkingen
PG	Projectgroep
ZB	Zelfbeoordeling
SASP	Grensoverschrijdende vergunning voor vereenvoudigde procedures (Single Authorisation for Simplified Procedure)
SD	Vereenvoudigde aangifte (Simplified Declaration)
SPE	Bijzondere regelingen
SRDS	Zeer beperkte gegevensset (Super Reduced Dataset)
SURV	Surveillance-systeem
TEM	Traditionele eigen middelen
TSD	Aangifte tot tijdelijke opslag (Temporary Storage Declaration)
TS	Tijdelijke opslag (Temporary Storage)
DWU	Douanewetboek van de Unie (Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad)

GV/DWU	Gedelegeerde handeling douanewetboek van de Unie (Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie)
UV/DWU	Uitvoeringshandeling douanewetboek van de Unie (Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2447 van de Commissie)
GOV/DWU	Gedelegeerde overgangshandeling douanewetboek van de Unie (Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/341 van de Commissie)
UPU	Wereldpostunie
Btw	Belasting over de toegevoegde waarde
Btw-richtlijn	Richtlijn 2006/112/EG van de Raad
Btw-uitvoerings- verordening	Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad

1. INLEIDING

1.1. Het btw-pakket voor e-commerce

1.1.1. Context voor goedkeuring

E-commerce verandert het internationale handelsklimaat, met inbegrip van het grensoverschrijdende goederenverkeer. Terwijl e-commerce enerzijds de toegang tot wereldmarkten eenvoudiger maakt, met name voor kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, zien douaneautoriteiten overal ter wereld zich voor de uitdaging geplaatst een evenwicht te vinden tussen toezicht en facilitering, waarbij alle relevante fiscale en niet-fiscale risico's worden gedekt. Doordat er vooraf geen elektronische gegevens over postzendingen beschikbaar zijn en de kwaliteit en de nauwkeurigheid van de gegevens vaak te wensen overlaat, is de risicoanalyse in verband met verkeerde oorsprongsverklaring, verkeerde beschrijving van de goederen en onderwaardering niet doeltreffend en niet efficiënt.

De exponentiële groei van e-commerce tijdens het afgelopen decennium en de drempel van 10/22 EUR voor btw-vrijstelling hebben volgens bepaalde studies geresulteerd in een aanzienlijke inkomstenderving voor de lidstaten. Bovendien genoten niet-EU-leveranciers van een concurrentievoordeel ten opzichte van in de EU gevestigde bedrijven die geen beroep kunnen doen op dergelijke btw-vrijstelling wanneer zij goederen verkopen op de eengemaakte markt.

Om dit probleem aan te pakken, keurde de Raad op 5 december 2017 het btw-pakket voor e-commerce goed. Hiermee wordt onder andere de vrijstelling van invoer-btw voor goederen in zendingen met een geringe waarde van maximaal 10/22 EUR afgeschaft en worden de inning en de betaling van invoer-btw (invoer-OSS (IOSS) en bijzondere regeling) voor b2c-afstandsverkopen van goederen uit derde landen of derdelandsgebieden aan consumenten in de EU vereenvoudigd. De regels zullen vanaf 1 juli 2021 van toepassing zijn.

1.1.2. Btw-regels met gevolgen voor de douane

- a. Afschaffing van de btw-vrijstelling voor ingevoerde goederen van geringe waarde en bijzondere regelingen voor de inning van de invoer-btw***

Door de afschaffing van de drempel van 10/22 EUR voor vrijstelling van invoer-btw zijn alle in de EU ingevoerde goederen, ongeacht de waarde ervan, vanaf 1 juli 2021 onderworpen aan btw¹.

Samen met de afschaffing van de vrijstelling van invoer-btw voor goederen van geringe waarde worden in de wetgeving twee vereenvoudigingen doorgevoerd voor de inning van invoer-btw voor zendingen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt:

- (1) regeling voor een éénloketsysteem voor invoer (IOSS) zoals uiteengezet in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, van de btw-richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad; of
- (2) bijzondere regeling zoals uiteengezet in titel XII, hoofdstuk 7, van de btw-richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad.

Deze vereenvoudigingen kunnen niet worden gebruikt voor accijnsgoederen.

Eénloketsysteem voor invoer (IOSS)

De eerste regeling bestaat uit een éénloketsysteem voor invoer waarbij de leverancier alle btw-verplichtingen (verslaglegging en betaling) in één lidstaat kan nakomen, ofwel direct ofwel via een tussenpersoon die hiervoor is aangewezen. De btw die ten tijde van de verkoop door de consument aan de leverancier wordt betaald, wordt maandelijks aangegeven en betaald via één IOSS-btw-aangifte, en dit direct door de leverancier of door zijn tussenpersoon. Bijgevolg is de invoer van de goederen in de EU vrijgesteld van btw. Op het IOSS kan een beroep worden gedaan door verkopers die direct ingevoerde verkopen aan EU-consumenten verrichten via hun eigen website of aan marktplaatsen/platforms die zulke goederen faciliteren.

Het gebruik van het IOSS is niet verplicht, maar er bestaan fiscale en douanestimulansen die bedrijven moeten aanmoedigen om dat toch te doen.

Bijzondere regeling

Een tweede regeling is vooral voorzien voor marktdeelnemers die deze aanbieden bij de douaneautoriteiten en de goederen van geringe waarde aangeven voor rekening van de consumenten, zoals postaanbieders, koeriersdiensten en douane-expediteurs, wanneer het IOSS niet wordt gebruikt. Volgens die zogenaamde bijzondere regeling wordt de btw alleen verschuldigd bij invoer in de lidstaat van uiteindelijke bestemming als deze daadwerkelijk werd geïnd bij de importeur (d.w.z. de geadresseerde van de goederen), zodat omslachtige teruggaafprocedures kunnen

¹ De vrijstelling van invoer-btw voor c2c-geschenksendingen waarvan de waarde niet meer dan 45 EUR bedraagt, zoals in Richtlijn 2006/79/EG is uiteengezet, blijft van toepassing. Deze leveringen dragen een incidenteel karakter en bevatten uitsluitend goederen bestemd voor persoonlijk gebruik door de geadresseerde dan wel voor gebruik door leden van zijn gezin, en worden gezonden zonder dat hiervoor enigerlei tegenprestatie of betaling plaatsvindt.

worden vermeden. Deze exploitanten betalen de btw-bedragen die bij de individuele geadresseerden zijn geïnd voor alle invoer tijdens een bepaalde maand. Deze volledige betaling moet vóór de voor de betaling van invoerrechten geldende datum in overeenstemming met het DWU zijn overgemaakt aan de bevoegde belasting-/douaneautoriteiten.

b. Maandelijkse lijst met de totale waarde van de invoer per IOSS-btw-identificatienummer

De lidstaten moeten per IOSS-btw-identificatienummer een maandelijkse lijst opstellen met de totale waarde van de invoer die op hun gebied heeft plaatsgevonden en waarvoor een geldig IOSS-btw-identificatienummer werd verstrekt bij invoer. Hiertoe zal het Surveillance-systeem van de Commissie worden gebruikt. Daarom moeten de douaneautoriteiten regelmatig alle relevante gegevens van douaneaangiften naar Surveillance verzenden om de maandelijkse verslagen te kunnen opstellen die volgens de btw-wetgeving vereist zijn. De belastingautoriteiten van de lidstaten krijgen via Surveillance directe toegang tot de maandelijkse IOSS-verslagen.

Zij zullen deze informatie gebruiken voor controledoeleinden door de waarde die erin wordt gegeven, te vergelijken met de waarde in de btw-aangifte die door de houder van het IOSS-btw-identificatienummer werd ingediend.

1.2. Relevante douanebepalingen

De afschaffing van de drempel van 10/22 EUR voor invoer-btw, die in het btw-pakket voor e-commerce is vastgelegd, is ongetwijfeld de verandering met de grootste gevolgen voor douaneformaliteiten voor overheidsdiensten en marktdeelnemers. Als gevolg van deze bepaling zijn alle in de EU ingevoerde handelsgoederen, ongeacht de waarde ervan, vanaf 1 juli 2021 onderworpen aan btw.

Om het pakket btw op e-handel te kunnen uitvoeren, moest de douanewetgeving worden gewijzigd. Om de btw-heffing te waarborgen voor alle goederen die uit een derde land in de EU worden ingevoerd, moet een douaneaangifte worden ingediend voor het in het vrije verkeer brengen, ook voor zendingen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt. Met het oog op een gelijk speelveld tussen marktdeelnemers met soortgelijke bedrijfsactiviteiten werd bovendien het DWU-kader gewijzigd, zodat alle personen dezelfde rechten en plichten hebben (artikel 143 bis van GV/DWU en bijlage B, kolom H7).

De mogelijkheden om zendingen met een geringe waarde aan te geven voor het in het vrije verkeer brengen vanaf de inwerkingtreding van de btw-regels voor e-commerce, worden in hoofdstuk 2, punt 2.1, opgesomd.

Wat betreft de verplichting om een maandelijkse lijst in te dienen met de totale waarde van de invoer per IOSS-btw-identificatienummer, werd de UV/DWU

gewijzigd om de rechtsgrondslag voor de verzameling en uitwisseling van de relevante btw-informatie in Surveillance te kunnen vastleggen (artikel 55 en bijlagen 21-01, 21-02 en 21-03² van de UV/DWU).

Verdere wijzigingen aan de GV/DWU en de UV/DWU waren bedoeld om de betreffende douaneformaliteiten te stroomlijnen en bepaalde bepalingen aan te passen aan de nieuwe btw-regels. Zij hebben betrekking op het volgende:

- 1) bevoegd douanekantoor voor het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde wanneer geen beroep wordt gedaan op IOSS (artikel 221, lid 4, van de UV/DWU);
- 2) overgangsmaatregelen voor de toepassing van de douaneaangifte inzake zendingen met een geringe waarde wanneer de upgrade van de nationale IT-systemen niet klaar is vóór 1 juli 2021 (artikel 143 bis, lid 3, van de GV/DWU);
- 3) overgangsmaatregelen voor de postaanbieders wanneer vooraf geen elektronische gegevens beschikbaar zijn (artikel 138, punt f), en artikel 141, lid 3, van de GV/DWU) en wanneer geen gebruik wordt gemaakt van het IOSS of de bijzondere regeling.

1.3. Definities en belangrijkste douaneconcepten

1.3.1. Intrinsieke waarde

Met de nieuwe btw-regels voor e-commerce zijn bijzondere regelingen ingevoerd voor de berekening van de invoer-btw voor goederen in zendingen waarvan de waarde niet hoger is dan 150 EUR. Hiervoor is aansluiting gezocht bij het concept dat wordt gehanteerd in de verordening inzake douanevrijstellingen (Verordening (EG) nr. 1186/2009 — “DRR”), namelijk een vrijstellingsdrempel voor zendingen met een te verwaarlozen waarde. Vanaf juli 2021 zullen de lidstaten bovendien een valideringsmechanisme moeten integreren in het systeem voor aangifteverwerking (nationale invoersystemen) om te kunnen nagaan of de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen van bepaalde zendingen met een geringe waarde (de gegevensset H7 in bijlage B bij GV/DWU) terecht wordt toegepast.

Rekening houdend met al het bovenstaande, is in de douanewetgeving een juridisch bindende definitie van dit begrip gegeven, die de geharmoniseerde uitvoering in de hele EU waarborgt en voortbouwt op de benadering die is gebruikt voor de drempel van de vrijstelling van douanerechten. Deze definitie geldt voor de toepassing van de drempel van 150 EUR voor zowel douane- als btw-doeleinden, ongeacht de btw-regeling die wordt gebruikt.

² Op het moment dat de PG de laatste hand legde aan de richtsnoeren, was de wijziging aan de UV/DWU, waarmee bijlage 21-03 werd ingevoerd, nog niet goedgekeurd.

In artikel 1, punt 48, van de GV/DWU wordt intrinsieke waarde omschreven als:

- “a) voor handelsgoederen: de prijs van de goederen zelf bij verkoop voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie, met uitzondering van vervoers- en verzekeringskosten, tenzij deze in de prijs zijn begrepen en niet afzonderlijk op de factuur zijn vermeld, en alle andere belastingen en heffingen zoals te constateren door de douaneautoriteiten op basis van relevante documenten;
- b) voor goederen zonder handelskarakter: de prijs die voor de goederen zelf zou zijn betaald als zij waren verkocht voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie;”.

Voorbeelden van de berekening van de intrinsieke waarde zijn terug te vinden in hoofdstuk 2, punt 2.2.1, onder G.E. 14 14 000 000.

Alle andere gerelateerde kosten, naast vervoers- en verzekeringskosten, die niet de waarde van de goederen zelf weerspiegelen, moeten ook worden uitgesloten van de intrinsieke waarde wanneer ze afzonderlijk en duidelijk op de factuur staan vermeld (bv. gereedheidskosten, licentierechten, belastingen bij uitvoer enz.).

De formulering “alle andere belastingen en heffingen” verwijst naar alle belastingen of heffingen die worden geheven op basis van de waarde van de goederen of bovenop een belasting of heffing die op deze goederen wordt toegepast.

Wat de goederen zonder handelskarakter betreft, moet de definitie in dezelfde geest als die van de handelsgoederen worden begrepen, met name de waarde van de goederen zelf, met uitzondering van alle andere kosten, belastingen of heffingen die reeds in artikel 1, punt 48, a), GV/DWU worden genoemd.

1.3.2. Eén zending en zending met een geringe waarde (LVC)

Wat betreft artikel 23, lid 1, DRR, waarin de “zendingen met een te verwaarlozen waarde” worden gedefinieerd, heeft zendingen met een geringe waarde betrekking op goederen waarvan de intrinsieke waarde bij invoer niet hoger is dan 150 EUR.

Wat het begrip “zending” betreft, worden de goederen die gelijktijdig door dezelfde afzender naar dezelfde geadresseerde worden verzonden en die onder dezelfde vervoersovereenkomst vallen (bv. houseluchtvrachtbrief, S10-streepjescode), als één “zending” beschouwd.

Bijgevolg moeten goederen die door dezelfde afzender naar dezelfde geadresseerde worden verzonden en die afzonderlijk zijn besteld en verzonden, zelfs als ze op dezelfde dag, maar als afzonderlijke pakketten bij de postaanbieder of de koeriersdienst van bestemming aankomen, als afzonderlijke zendingen worden beschouwd. In dezelfde geest moeten goederen die onder één bestelling vallen die door dezelfde persoon is geplaatst, maar die afzonderlijk zijn verzonden, als afzonderlijke zendingen worden beschouwd.

Dergelijke definitie moet evenwel gelden, onverminderd de bepalingen waarin de douanecontroles worden geregeld (artikel 46 DWU). De douaneautoriteiten mogen elke controle uitvoeren die zij noodzakelijk achten om naleving van de douanevoorschriften te waarborgen en uiteindelijk de financiële traditionele eigen middelen (TEM) van de Unie veilig te stellen.

In hoofdstuk 4, punten 22 tot en met 27, van de [Toelichting](#).

1.3.3. Postzendingen

Zoals in artikel 1, punt 24, van de GV/DWU wordt vermeld, bevatten postzendingen goederen die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- andere goederen dan brievenpost³;
- die deel uitmaken van een postpakket of collo; en
- door of onder de verantwoordelijkheid van een postaanbieder worden vervoerd overeenkomstig de bepalingen van de Wereldpostunie (UPU).

Voor de volledigheid wordt de postaanbieder in artikel 1, punt 25, van de GV/DWU gedefinieerd als “een exploitant die is gevestigd in en aangewezen door een lidstaat om de onder het Wereldpostverdrag vallende internationale diensten te verlenen”.

1.3.4. Expreszending

In 2020 werd in artikel 1, punt 46, van een wijziging van de GV/DWU een definitie ingevoerd van goederen in expreszendingen: “expreszending: een artikel dat wordt vervoerd door of onder de verantwoordelijkheid van een koeriersdienst”.

Daarnaast wordt de “koeriersdienst” in artikel 1, punt 47, van de GV/DWU gedefinieerd als een marktdeelnemer die geïntegreerde diensten verstrekt bestaande in ophaling, vervoer, douaneafhandeling en levering van pakketten op versnelde/tijdgevoelige basis, waarbij deze artikelen gedurende de gehele verrichting van de dienst traceerbaar zijn en onder toezicht blijven.

1.3.5. Postdoorvoer

Postdoorvoer wordt gedefinieerd in deel 1, punt 4.2.6. Postcolli van het Handboek Douanevervoer:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_nl.pdf

- i. Gesloten doorvoer

³ In deze richtsnoeren wordt niet nader ingegaan op de douaneformaliteiten met betrekking tot brievenpost. In plaats daarvan wordt een gedetailleerde verklaring gegeven in deel E, punt 3, van de [DWU-richtsnoeren voor binnenkomst en invoer](#).

Postzendingen worden beschouwd als gesloten doorvoer wanneer de containers naar een aangewezen doorvoerder worden verzonden om op hetzelfde moment als de containers van de aangewezen doorvoerder, maar in afzonderlijke recipiënten, naar de aangewezen exploitant van bestemming te worden omgeleid. Als algemene regel raadplegen de aangewezen exploitant van oorsprong en de doorvoerder elkaar om de doorvoer in gesloten zendingen te regelen.

ii. Losse doorvoer

Losse doorvoer wordt gebruikt wanneer de volumes geen gesloten zending rechtvaardigen. De stukken (gebundelde brieven, pakketten) voor een land van bestemming worden in recipiënten (gewoonlijk zakken) gedaan die naar een derde aangewezen exploitant (doorvoerder) worden verzonden.

De aangewezen doorvoerder doet de losse doorvoerpost dan, samen met zijn eigen post, in zijn eigen recipiënten. Losse doorvoorzendingen mogen niet worden gebruikt voor landen van bestemming waarvoor de post meer dan drie kilogram per stuk of per dag (wanneer op één dag meerdere zendingen worden geplaatst) weegt, en evenmin voor M-bags⁴.

Net als voor de gesloten doorvoer, raadplegen de exploitant van oorsprong en de doorvoerder elkaar om de losse doorvoer te regelen.

1.4. Doel en opzet van het document

Aangezien in de douanewetgeving de douaneformaliteiten voor de in- en uitvoer van zendingen met een geringe waarde aanzienlijk zijn gewijzigd, is het van het grootste belang dat alle betrokken partijen (zoals de douane- en belastingautoriteiten, elektronische interfaces, directe handelaren van webshops, postaanbieders en koeriersdiensten, douane-expediteurs, logistieke dienstverleners en invoerders) de relevante regels correct en op uniforme wijze in de hele EU toepassen.

De onderhavige richtsnoeren zijn erop gericht de [Toelichting inzake btw](#), met name hoofdstuk 4 inzake de invoerregeling, aan te vullen met verduidelijkingen en voorbeelden met betrekking tot de douaneformaliteiten die van toepassing zijn op de afstandsverkoop van b2c-zendingen met een geringe waarde die uit derde landen of derde gebieden worden ingevoerd.

De projectgroep Douane 2020 inzake douaneformaliteiten voor in- en uitvoer met betrekking tot zendingen met een geringe waarde, waaraan vertegenwoordigers van alle bovengenoemde belanghebbenden deelnemen, kregen de opdracht om duidelijke

⁴ Een M-bag is een bedrukte postzak voor directe bestelling die naar één buitenlandse ontvanger op één adres wordt verzonden. Deze wordt als postzending beschouwd (en niet als recipiënt). Sinds 2019 zijn M-bags onderhevig aan het vooraf verstrekken van elektronische gegevens.

richtsnoeren op te stellen in verband met dit onderwerp. De inhoud van dit document weerspiegelt het resultaat van hun activiteiten die werden gesteund door de afdeling algemene douanewetgeving van de deskundigengroep inzake douane.

2. INVOERFORMALITEITEN VOOR ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE

2.1. Overzicht van de verschillende opties voor de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde

De keuze voor het soort douaneaangifte ligt in het algemeen bij de persoon die de aangifte indient en hangt af van de wettelijke vereisten en/of de beschikbaarheid van de gegevenselementen die voor elk van de volgende oplossingen nodig zijn.

Een overzicht van de verschillende mogelijke douaneaangiften voor dit doeleinde is terug te vinden in bijlage 1.

2.2. Douaneaangifte met gegevensset H7 (artikel 143 bis GV/DWU)

De zogenoemde zeer beperkte gegevensset waarin artikel 143 bis GV/DWU voorziet, bevat een reeks gegevensvereisten die zijn bedoeld om de douaneaspecten van het btw-pakket voor e-commerce te vereenvoudigen.

2.2.1. “Zeer beperkte gegevensset (Super Reduced Dataset, SRDS)” — kolom H7 van bijlage B bij GV/DWU

2.2.1.1. Toepassingsgebied en rol

De gedetailleerde inhoud (gegevensset) van deze specifieke douaneaangifte wordt gedefinieerd in bijlage B bij GV/DWU, onder kolom H7⁵.

Samenvatting:

Douaneaangiften die de gegevensset H7 bevatten, kunnen worden gebruikt:

- door iedereen⁶;
- voor goederen in b2c-, b2b- of c2c-zendingen met een intrinsieke waarde van maximaal 150 EUR waarvoor vrijstelling van douanerechten geldt overeenkomstig artikel 23, lid 1 DRR, of in c2c-zendingen met een intrinsieke waarde van maximaal

⁵ In het kader van dit document wordt met de gegevensset H7 verwezen naar de gegevenselementen die zijn opgenomen in de herziene bijlage B, die bij de opstelling van deze richtsnoeren nog niet was goedgekeurd.

⁶ In het kader van de bijzondere regeling kan de douaneaangifte met gegevensset H7 evenwel uitsluitend worden gebruikt door de persoon die de goederen bij de douane aanbrengt.

45 EUR waarvoor vrijstelling van douanerechten geldt overeenkomstig artikel 25, lid 1, DRR; en

- voor het IOSS, de bijzondere regeling of het standaard mechanisme voor de inning van invoer-btw.

Uitzonderingen/uitgesloten goederen: goederen die onderworpen zijn aan verboden en beperkingen (voor meer informatie, zie punt 2.2.3).

De lidstaten kunnen het gebruik van de douaneaangifte met gegevensset H7 toestaan in het kader van het handelsverkeer met gebieden met een bijzonder fiscaal regime, in overeenstemming met artikel 134, lid 1, GV/DWU.

Als aan de voorwaarden voor het gebruik van de betreffende douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen is voldaan, staat het de persoon die de aangifte indient, vrij om te kiezen voor de douaneaangifte met de geschikte gegevensset voor de inklaring van de zending met een geringe waarde (gegevensset H7, I1, H1 of, indien van toepassing, H6).

2.2.1.2. Richtsnoeren betreffende bepaalde gegevens-elementen in het kader van de douaneaangifte H7

(a) G.E. 11 10 000 000 Codes aanvullende regeling

In de opmerking bij dit G.E. wordt het volgende vermeld: Vermeld de relevante Uniecodes of de door de betrokken lidstaat verstrekte code voor de aanvullende regeling.

De relevante Uniecodes die bij dit gegevens-element moeten worden gebruikt, zijn:

- (a) C07 — Zendingen met een te verwaarlozen waarde;
- (b) C08 — Goederen die door een particulier aan een andere particulier worden gezonden;
- (c) F48 — Invoer in het kader van de bijzondere regeling voor afstandsverkoop van uit derde landen of gebieden ingevoerde goederen zoals bepaald in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, van Richtlijn 2006/112/EG (IOSS-gevallen); en
- (d) F49 — Invoer in het kader van de bijzondere regeling voor aangifte en betaling van btw bij invoer zoals bepaald in titel XII, hoofdstuk 7, van Richtlijn 2006/112/EG (gevallen in het kader van de bijzondere regeling).

Aangezien de code C08 betrekking heeft op c2c-zendingen, kan deze niet samen met een van de bovengenoemde F-codes (F48 en F49) worden gebruikt. Als het IOSS-btw-identificatienummer is opgegeven in G.E. 13 16 000 000, kunnen uitsluitend de codes voor aanvullende regelingen C07 en F48 worden gebruikt.

Voorbeelden:

- a) Een zending met IOSS en een intrinsieke waarde van 130 EUR:
codes die onder 11 10 000 000 moeten worden opgegeven: C07 en F48.

- b) Een zending zonder IOSS, maar die moet worden aangegeven met behulp van de bijzondere regeling:
codes die onder 11 10 000 000 moeten worden gebruikt: C07 en F49.
- c) Een zending van een particulier aan een andere particulier met een waarde van 30 EUR:
code die onder 11 10 000 000 moet worden gebruikt: C08.
- d) Een zending van een particulier aan een andere particulier met een intrinsieke waarde van 130 EUR:
code die onder 11 10 000 000 moet worden gebruikt: C07.
- e) Een zending met een intrinsieke waarde van 130 EUR in het kader van de standaard regeling voor de btw op invoer (geen IOSS), met inbegrip van b2b-zendingen: code die onder 11 10 000 000 moet worden gebruikt: C07.
- f) Een zending van een particulier aan een andere particulier, die twee stukken bevat en een totale waarde van 50 EUR heeft (stuk 1: 20 EUR, stuk 2: 30 EUR):
- g) code die onder 11 10 000 000 moet worden gebruikt: stuk 1, 20 EUR C07; stuk 2, 30 EUR: C07.

(b) G.E. 12 01 000 000 Voorafgaand document

Het doel van G.E. 12 01 000 000 bestaat erin een verband te leggen tussen de verschillende douaneformaliteiten en het mogelijk te maken de goederen te traceren voor douanedoelinden. Het stelt de douane in staat te controleren of de formaliteiten voor binnenkomst en invoer zijn vervuld voor de goederen. Hiervoor moet een verwijzing naar een voorafgaand document worden ingegeven, bv. naar de aangifte tot tijdelijke opslag of de summier aangifte bij binnenbrengen in geval van een douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen. Volgens voetnoot [72]⁷ in bijlage B bij de gedelegeerde verordening is deze verwijzing niet nodig indien het systeem voor aangifteverwerking van de lidstaat dat verband kan vaststellen op basis van andere gegevens (bv. het vervoersdocumentnummer) die in de douaneaangifte worden vermeld.

In dat geval kan worden afgezien van de identificatiecode van het voorafgaande document en kan in plaats daarvan het vervoersdocumentnummer dat in G.E. 12 05 000 000 is vermeld, voor de identificatie van de voorafgaande formaliteiten worden gebruikt, met name in lidstaten met een geïntegreerd IT-systeem voor binnenkomst en invoer, en in situaties waarin de summier aangifte bij binnenbrengen wordt ingediend in de lidstaat van invoer.

⁷ De lidstaten kunnen van deze eis afzien indien zij met hun systemen deze informatie automatisch en eenduidig uit de andere gegevens van de aangifte kunnen afleiden.

(c) G.E. 12 03 000 000 Bewijsstukken

Dit gegevenselement bevat de identificatie of het referentienummer van Unie-, internationale of nationale documenten (zoals de factuur), certificaten en licenties die bij de goederen van de aangifte behoren.

(d) G.E. 12 05 000 000 Vervoersdocument

Dit gegevenselement omvat het soort en de referentie van het vervoersdocument. Voor zendingen met een geringe waarde kan de in dit gegevenselement verstrekte verwijzing naar het vervoersdocument in bepaalde situaties leiden tot de vrijstelling van de verwijzing naar het voorafgaande document (zie voetnoot [72] met betrekking tot G.E. 12 01 000 000 in bijlage B bij de gedelegeerde verordening).

De koeriersdiensten geven doorgaans het luchtvrachtbriefnummer op als vervoersdocument. Dit is een unieke identificatiecode voor een bepaalde zending en kan worden gebruikt om de geschiedenis van de zending in alle systemen (nationaal en trans-Europees) te volgen.

De postaanbieders gebruiken de S10-streepjescode met het oog op G.E. 12 01 000 000. Met dit nummer kan een specifieke postzending worden getraceerd.

(e) G.E. 12 08 000 000 Referentienummer UCR

Dit gegevenselement betreft het unieke commerciële referentienummer dat door de verkoper aan de transactie/bestelling in kwestie is toegewezen. Het kan de vorm aannemen van een WDO-code (ISO 15459) of een equivalent daarvan.

Het geeft toegang tot onderliggende commerciële gegevens die van belang zijn voor de douane en potentiële controleactiviteiten kunnen vereenvoudigen en versnellen. Daarom is het aanbevolen dit gegevenselement te verstrekken wanneer dat mogelijk is. Dit G.E. is optioneel voor de persoon die de douaneaangifte indient. In de opmerking bij dit G.E. wordt vermeld dat deze registratie kan worden gebruikt voor de vermelding van de transactie-identificatiecode, indien de goederen worden aangegeven voor het vrije verkeer in het kader van de bijzondere regeling voor afstandsverkopen van goederen die zijn ingevoerd uit de in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, van Richtlijn 2006/112/EG opgenomen derde landen en gebieden. Hoewel deze gegevens optioneel zijn, mogen ze wel worden verstrekt, ongeacht het mechanisme voor de inning van invoer-btw dat wordt gebruikt.

Het is belangrijk te vermelden dat deze transactie-identificatiecode niet hetzelfde is als het vervoersdocumentnummer (bv. luchtvrachtbriefnummer voor expreszendingen of S10-streepjescode voor postzendingen), want dat is een nummer dat door de vervoerder aan de zending is toegewezen.

De transactie-identificatiecode is evenmin hetzelfde als het IOSS-btw-identificatienummer, maar verwijst naar de verkooptransactie (bv. bestelnummer) en wordt doorgaans voor commerciële doeleinden toegewezen door de verkoper, die de structuur ervan bepaalt, al moet deze wel voldoen aan het vereiste formaat (an...35). Een nummerreeks kan dus worden gebruikt, ongeacht welke lidstaat de lidstaat van verbruik en/of de lidstaat van invoer is.

In geval van groepagebestellingen verwijst de transactie-identificatiecode, indien deze wordt opgegeven, naar de afzonderlijke bestellingen met betrekking tot het relevante artikel van de aangifte.

(f) G.E. 13 01 000 000 Exporteur

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is de volledige naam en het adres in te vullen van de persoon die de goederen verzendt zoals is bepaald in de vervoersovereenkomst van de partij die het vervoer aanvraagt.

Voorbeelden:

- Een zending met allerlei goederen van één verkoper die ook het vervoer aanvraagt: de naam en het adres van die persoon (d.w.z. de verkoper) moeten onder dit G.E. worden ingevuld op het rubriekniveau van de aangifte (niveau van de verzending van de goederen).
- Een zending met allerlei goederen van verschillende verkopers die via hetzelfde platform worden verkocht. Het vervoer wordt georganiseerd door het platform: de naam en het adres van het platform dat het vervoer aanvraagt, moeten onder dit G.E. worden ingevuld op het rubriekniveau van de aangifte (niveau van de verzending van de goederen).
- Alleen goederen van verschillende verkopers die via hetzelfde platform worden verkocht, maar waarbij het vervoer door elke verkoper afzonderlijk wordt geregeld: de goederen komen aan als aparte zendingen en zijn onderworpen aan afzonderlijke douaneaangiften. De naam en het adres van de betrokken persoon (d.w.z. de relevante verkoper) die het vervoer aanvraagt, moeten voor elk van de zendingen onder dit G.E. worden ingevuld op het rubriekniveau van de douaneaangifte (niveau van de verzending van de goederen).

(g) G.E. 13 04 000 000 Importeur

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is de naam en het adres in te vullen van de partij aan wie de goederen daadwerkelijk worden toegezonden (d.w.z. de eindgeadresseerde, bedrijf of particulier).

(h) G.E. 13 04 017 000 Identificatienummer importeur

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is het identificatienummer in te vullen van de partij aan wie de goederen daadwerkelijk worden toegezonden.

Vul het EORI-nummer van de betrokken persoon in als bedoeld in artikel 1, punt 18, GV/DWU. Als de importeur niet over een EORI-nummer beschikt, kan de douane hem voor de betrokken aangifte een ad-hocnummer toekennen.

Vermeld het nummer dat de wetgeving van de betrokken lidstaat voorschrijft wanneer de importeur niet in de EORI-databank is opgenomen omdat hij geen marktdeelnemer is of niet in de Unie is gevestigd.

De opmerking moet samen met voetnoot 8 van bijlage B bij de gedelegeerde verordening worden gelezen: hoeft alleen te worden verstrekt indien het beschikbaar is.

Voorbeelden:

- Er moet een douaneaangifte volgens H7 worden ingediend in lidstaat A en de importeur (d.w.z. de geadresseerde) is een particulier. Volgens de nationale wetgeving van die lidstaat moet de particulier zich niet registreren in de EORI-databank. In dat geval wordt G.E. 13 04 017 000 leeg gelaten of ingevuld in overeenstemming met de nationale wetgeving van die lidstaat, mits de persoon die de aangifte indient, ten tijde van de indiening over de informatie beschikt.
- Er moet een douaneaangifte volgens H7 worden ingediend in lidstaat B en de importeur (d.w.z. de geadresseerde) is een particulier. Volgens de nationale wetgeving van die lidstaat moeten particulieren zich registreren in de EORI-databank. In dat geval wordt het EORI-nummer van de particulier ingevuld bij G.E. 13 04 017 000, mits het EORI-nummer ten tijde van de indiening beschikbaar is voor de persoon die de aangifte indient.

Het bovenstaande is geldig, ongeacht het mechanisme dat wordt gebruikt voor de inning van invoer-btw (IOSS, bijzondere regeling of het standaard mechanisme voor het innen van btw).

De lidstaten waarin het gebruik van een identificatiecode voor particulieren verplicht is volgens artikel 6, lid 1, punt b), van de gedelegeerde verordening, kunnen daar evenwel mee doorgaan. De lidstaten waarin dergelijke registratie niet verplicht is, mogen geen nieuwe verplichtingen invoeren met het oog op de uitvoering van de gegevensset H7 in hun nationale invoersysteem.

(i) G.E. 13 05 000 000 Aangever

In punt 2.2.2 wordt dit gegevenselement gedetailleerd besproken.

(j) G.E. 13 16 000 000 Identificatienummer aanvullende fiscale referenties

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is het bijzondere IOSS-btw-identificatienummer, bestemd voor het gebruik van IOSS, op te geven wanneer de goederen worden aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen in het kader van de bijzondere regeling voor afstandsverkoop van goederen die zijn ingevoerd uit de in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, van Richtlijn 2006/112/EG opgenomen derde landen en gebieden.

De opmerking moet samen met voetnoot 55 van bijlage B bij de gedelegeerde verordening worden gelezen: Deze informatie moet alleen worden verstrekt indien de goederen worden ingevoerd volgens de bijzondere regeling (IOSS-geval).

Het IOSS-btw-identificatienummer moet uiterlijk in de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ter beschikking worden gesteld van de douaneautoriteiten. In geval van postzendingen kan een dergelijk nummer in het ITMATT-bericht worden opgenomen om de verwerking van de gegevens te vereenvoudigen.

Dit is het gegevenselement waaronder het IOSS-btw-identificatienummer en de code FR5 die naar de verkoper (IOSS) verwijst, moeten worden aangegeven.

Per zending kan slechts één IOSS-btw-identificatienummer worden aangegeven, dat moet worden verstrekt op het niveau van de verzending van de goederen, d.w.z. het is relevant voor de gehele aangifte. Een douaneaangifte kan dus geen mengeling van IOSS- en niet-IOSS-goederen bevatten.

(k) G.E. 14 03 040 000 Belastinggrondslag

Dit gegevenselement is niet vereist voor de douaneaangifte met gegevensset H7 en moet dus niet worden aangegeven/verstrekkt door de persoon die de douaneaangifte indient.

Niettemin moet deze informatie door het nationaal invoersysteem (NIS) naar het Surveillance-systeem worden verzonden. Daarom moet het NIS van elke lidstaat:

- G.E. 14 03 040 000 Belastinggrondslag berekenen op basis van G.E. 14 14 000 000 en 14 15 000 000; en, indien van toepassing,
- de valuta die op de factuur wordt gebruikt, omzetten in de nationale valuta ($\text{G.E. 14 14 000 000} + \text{G.E. 14 15 000 000/artikel} \times 14 09 000 000$).

(l) G.E. 14 14 000 000 Intrinsieke waarde

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is de intrinsieke waarde van de goederen per artikel op te geven in de valuta die op de factuur wordt gebruikt.

G.E. 14 14 000 000 is verplicht voor de persoon die de douaneaangifte indient.

G.E. 14 14 000 000 wordt alleen gebruikt in het kader van de douaneaangifte H7. In geval van een douaneaangifte met volledige gegevensset (H1) of een vereenvoudigde aangifte (I1) moet de intrinsieke waarde van de goederen worden opgegeven in G.E. 14 08 000 000 Prijs/bedrag per artikel. In geval van een douaneaangifte met beperkte gegevensset voor goederen in postzendingen (H6) moet G.E. 14 12 000 000 Postwaarde worden gebruikt met het oog op de intrinsieke waarde van de goederen.

In geval van IOSS is het aanbevolen het btw-bedrag op de factuur altijd afzonderlijk te vermelden, zodat de intrinsieke waarde kan worden geïdentificeerd en de heffingsgrondslag kan worden berekend voor het Surveillance-verslag.

Voorbeeld 1: intrinsieke waarde van 140 EUR (exclusief btw en geen andere kosten opgegeven)

Artikelnr.	Productbenaming	Prijs	Btw	Totale prijs
1	Winterjas	140 EUR	28 EUR	168 EUR

Voorbeeld 2: intrinsieke waarde van 140 EUR (exclusief btw en vervoerskosten afzonderlijk opgegeven)

Artikelnr.	Productbenaming	Prijs	Btw	Totale prijs
1	Winterjas	140 EUR	28 EUR	168 EUR
2	Vervoerskosten	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Voorbeeld 3: intrinsieke waarde van 140 EUR (exclusief btw en vervoerskosten afzonderlijk opgegeven)

Artikelnr.	Productbenaming	Prijs	Btw	Totale prijs
1	Winterjas	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2	T-shirt	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3	Vervoerskosten	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Voorbeeld 4: intrinsieke waarde van 160 EUR (exclusief btw en geen andere kosten afzonderlijk opgegeven op de factuur)

Artikelnr.	Productbenaming	Prijs	Btw	Totale prijs
1	Winterjas	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Aangezien de intrinsieke waarde in voorbeeld 4 hoger is dan 150 EUR, kan de aangifte met gegevensset H7 niet worden gebruikt om deze goederen aan te geven. In plaats daarvan moet een standaard douaneaangifte (H1 of H6, exclusief voor postaanbieders) of een vereenvoudigde douaneaangifte (I1) worden gebruikt.

(m) G.E. 14 15 000 000 Vervoers- en verzekeringskosten tot de bestemming

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is de vervoers- en verzekeringskosten tot op de eindbestemming op te geven in de valuta die op de factuur wordt gebruikt.

G.E. 14 15 000 000 is verplicht voor de persoon die de douaneaangifte indient. In overeenstemming met bijlage B, titel I, hoofdstuk 1, aantekening (3), GV/DWU worden deze gegevens evenwel uitsluitend verzameld wanneer de omstandigheden dit rechtvaardigen. Bovendien kan ook aantekening (6) relevant zijn in dit kader. Daarin staat vermeld dat de door de aangever verstrekte gegevens moeten zijn gebaseerd op de informatie die bij hem/haar bekend is op het moment dat de aangifte bij de douane wordt ingediend. Dit geldt evenwel onverminderd voor artikel 15 DWU.

Voorbeelden:

- De prijs van de goederen, met inbegrip van vervoers- en verzekeringskosten, die op de factuur staat: 120 EUR. Op de factuur worden de vervoers- en verzekeringskosten van 20 EUR afzonderlijk vermeld: de intrinsieke waarde die bij gegevenselement 14 14 000 000 moet worden opgegeven, is 100 EUR en de transport- en vervoerskosten tot de eindbestemming die bij gegevenselement 14 15 000 000 moeten worden opgegeven, bedragen 20 EUR.
- Totale prijs van de goederen zoals aangegeven op de factuur: 120 EUR. Er worden geen vervoers- of verzekeringskosten vermeld in de bewijsstukken: de intrinsieke waarde die bij gegevenselement 14 14 000 000 moet worden opgegeven, is: 120 EUR. G.E. 14 15 000 000 wordt leeg gelaten of “0” wordt opgegeven als waarde, afhankelijk van het invoersysteem van de lidstaat.

(n) G.E. 18 02 000 000 Aanvullende eenheden (bijzondere maatstaf)

In de opmerking bij dit G.E. staat dat het verplicht is, waar nodig, de hoeveelheid van het artikel in kwestie in te vullen, uitgedrukt in de eenheid die is vastgelegd in de wetgeving van de Unie zoals deze is gepubliceerd in TARIC.

De opmerking moet samen met voetnoot 56 van bijlage B bij de gedelegeerde verordening worden gelezen: Deze informatie is alleen vereist indien de aangifte betrekking heeft op goederen zoals bedoeld in artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad en/of in artikel 2 van Richtlijn 2006/79/EG van de Raad.

Dat betekent dat dit gegevenselement alleen is vereist in geval van c2c-zendingen (particulier naar particulier) indien de aard van de goederen onder de kwantitatieve beperkingen valt (tabaksproducten, alcohol en alcoholische dranken, parfum en reukwater).

Voorbeeld

Een doos sigaren wordt als geschenk verzonden.

Hoeveelheid: in de doos zitten 10 sigaren

Aanvullende eenheid: 0,01

(o) G.E. 18 09 056 000 Geharmoniseerd systeem, code onderverdeling

In de aantekening bij dit G.E. staat dat het verplicht is de zescijfercode van de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem in te vullen voor de goederen in de aangifte.

2.2.2. Wie kan aangever zijn?

De douaneaangifte met gegevensset H7 kan worden ingediend door iedereen die voldoet aan de voorwaarden van artikel 170 DWU. De aangever kan de importeur zijn (d.w.z. de geadresseerde, die gewoonlijk, maar niet noodzakelijk dezelfde persoon is als de koper) die in eigen naam en voor eigen rekening handelt, of een vertegenwoordiger (d.w.z. postaanbieder, koeriersdienst, douane-expediteur of iemand met een soortgelijke functie) volgens de algemene voorwaarden van het DWU. Afhankelijk van het type vertegenwoordiging kan de vertegenwoordiger handelen in naam en voor rekening van de persoon die wordt vertegenwoordigd (directe vertegenwoordiging) of in eigen naam en voor rekening van de persoon die wordt vertegenwoordigd (indirecte vertegenwoordiging).

Bij de douaneafhandeling voor het in het vrije verkeer brengen kunnen de douaneautoriteiten de vertegenwoordiger vragen naar een bewijs dat aantoonst dat hem/haar door de vertegenwoordigde persoon vertegenwoordigingsbevoegdheid is verleend. Vertegenwoordigers die dergelijk bewijs niet kunnen voorleggen of die niet verklaren dat zij optreden als vertegenwoordiger, worden geacht te handelen in eigen naam en voor eigen rekening, en dragen de volledige aansprakelijkheid voor de betreffende douaneaangifte.

Om het douaneafhandelingsproces te versnellen, kan reeds op het moment van de aankoop (bv. wanneer de leveringsoptie wordt gekozen) aan de koper worden gevraagd om dergelijke bevoegdheid te verlenen. Het is eveneens aanbevolen ervoor te zorgen dat die bevoegdheid geldt voor alle formaliteiten met betrekking tot de douaneafhandeling van de goederen, met inbegrip van de mogelijke wijziging of de ongeldigmaking van de douaneaangifte.

Voorbeelden:

- 1) Een importeur in Estland bestelt een paar sportschoenen bij een verkoper via een onlineplatform. De zending voldoet aan alle voorwaarden van artikel 143 bis GV/DWU (goederen zoals bedoeld in artikel 23, lid 1, DRR en niet onderworpen aan V&B). De goederen worden via een postaanbieder/koeriersdienst verzonden en de importeur kiest ervoor om, wanneer de goederen in Estland aankomen, de douaneaangifte in eigen naam in te dienen. Hij mag hiervoor de douaneaangifte met gegevensset H7 gebruiken.

Uittreksel uit de douaneaangifte:

G.E. 13 04 000 000	Importeur	Persoon (particulier of rechtspersoon)
G.E. 13 05 000 000	Aangever	Importeur
G.E. 13 06 000 000	Vertegenwoordiger	-

- 2) In een tweede scenario wijst de importeur de postaanbieder/koeriersdienst/een andere douane-expediteur aan om de douaneaangifte in zijn naam en voor zijn rekening in te dienen => directe vertegenwoordiging door postaanbieder/koeriersdienst, die hiervoor de douaneaangifte met gegevensset H7 kan gebruiken.

Uittreksel uit de douaneaangifte:

G.E. 13 04 000 000	Importeur	Persoon (particulier of rechtspersoon)
G.E. 13 05 000 000	Aangever	Importeur
G.E. 13 06 000 000	Vertegenwoordiger	Postaanbieder/koeriersdienst/andere douane-expediteur
G.E. 13 06 030 000	Status vertegenwoordiger	Code "2" (directe vertegenwoordiging in de zin van artikel 18, lid 1, van het wetboek)

- 3) In een derde scenario wijst de importeur de postaanbieder/koeriersdienst/een andere douane-expediteur aan om als indirecte vertegenwoordiger op te treden en bijgevolg de goederen in eigen naam, maar voor rekening van de importeur, in te klaren.

Uittreksel uit de douaneaangifte:

G.E. 13 04 000 000	Importeur	Persoon (particulier of rechtspersoon)
G.E. 13 05 000 000	Aangever	Postaanbieder/koeriersdienst/andere douane-expediteur
G.E. 13 06 000 000	Vertegenwoordiger	Postaanbieder/koeriersdienst/andere douane-expediteur
G.E. 13 06 030 000	Status vertegenwoordiger	Code "3" (indirecte vertegenwoordiging in de zin van artikel 18, lid 1, van het wetboek)

- 4) In een vierde scenario verklaart de postaanbieder/koeriersdienst/douane-expediteur niet dat hij/zij als vertegenwoordiger optreedt en wordt hij/zij bijgevolg geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen, met alle verantwoordelijkheden die de hoedanigheid van aangever met zich meebrengt.

Uittreksel uit de douaneaangifte:

G.E. 13 04 000 000	Importeur	Persoon (particulier of rechtspersoon)
G.E. 13 05 000 000	Aangever	Postaanbieder/koeriersdienst/andere douane-expediteur
G.E. 13 06 000 000	Vertegenwoordiger	-

Om de aangifte in te dienen, moet de persoon die de aangifte indient, over alle vereiste gegevens voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen beschikken. De aangifte wordt alleen geaccepteerd wanneer deze alle gegevens bevat. Wanneer de aangifte voor rekening van een andere persoon wordt ingediend, moeten de douanevertegenwoordigers (met inbegrip van postaanbieders, koeriersdiensten of soortgelijke expediteurs) vertegenwoordigingsbevoegdheid hebben (artikel 19 DWU).

Marktdeelnemers die regelmatig als douanevertegenwoordiger optreden, kunnen van de douaneautoriteiten overeenkomstig artikel 19, lid 3, DWU, ontheffing krijgen om elke keer opnieuw een bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid voor te leggen. Ook als een vertegenwoordiger geen bewijs moet voorleggen, moet hij toch nog altijd de bevoegdheid hebben gekregen om als zodanig op te treden voor rekening van de betrokkene (dat wil zeggen de persoon die een andere persoon de bevoegdheid kan geven om voor zijn rekening op te treden, zoals de importeur). De betrokkene moet er met andere woorden uitdrukkelijk mee hebben ingestemd om te worden vertegenwoordigd, of hij moet worden geacht ermee te hebben ingestemd om te worden vertegenwoordigd, nadat hij de mogelijkheid heeft gekregen om duidelijk te maken of hij de goederen zelf wil aangeven of dat hij een andere douanevertegenwoordiger wil aanwijzen. Als een vertegenwoordiger geen bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid kan voorleggen, wordt hij geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen en moet hij de volle verantwoordelijkheid dragen voor de douaneaangifte in kwestie.

2.2.3. Welke goederen kunnen worden aangegeven via de douaneaangifte met gegevensset H7?

Zoals in artikel 143 bis GV/DWU is uiteengezet, kan de douaneaangifte met gegevensset H7 worden gebruikt voor goederen die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1) goederen in een zending die overeenkomstig artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, DRR een vrijstelling van invoerrechten geniet; en
- 2) de goederen in die zending zijn niet onderworpen aan verboden en beperkingen.

1) Goederen in een zending die overeenkomstig artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, DRR een vrijstelling van invoerrechten geniet

Dit artikel verwijst naar de verordening inzake douanenvrijstelling, met name naar artikel 23, lid 1, en artikel 25, lid 1, ervan, waarin de drempel van 150 EUR voor goederen van geringe waarde en de drempel van 45 EUR voor geschenken zonder handelskarakter (c2c) zijn vastgesteld.

In **artikel 23, lid 1**, zijn de volgende voorwaarden vastgesteld voor de goederen:

- een te verwaarlozen waarde (goederen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR per zending bedraagt);
- uit een derde land direct aan een geadresseerde in de EU gezonden;
- bepaalde goederen zijn uitgesloten: alcoholische producten, parfum en toiletwater en tabak en tabaksproducten. Deze goederen mogen dus niet in een douaneaangifte met gegevensset H7 worden opgenomen, tenzij artikel 25, lid 1, DRR (m.b.t. goederen die door een particulier aan een andere particulier worden gezonden) van toepassing is. In artikel 26 wordt het toepassingsgebied van de douanenvrijstelling beperkt tot een waarde van maximaal 45 EUR voor deze goederen en, voor enkele specifieke goederen, tot bepaalde kwantitatieve drempelwaarden die erin beschreven staan.

Er moet worden opgemerkt dat de vrijstelling in overeenstemming met artikel 23, lid 1, voor een zending geldt, en als de zending meerdere artikelen bevat, kan deze niet worden opgesplitst met het oog op douanenvrijstelling voor een of meerdere artikelen waarvan de waarde maximaal 150 EUR bedraagt.

Wanneer honderden pakketten, bestemd voor individuele consumenten en voorzien van etiketten met hun naam erop, zijn samengebracht in een container, kunnen deze worden ingeklaard via honderden douaneaangiften met gegevensset H7 en kunnen deze na vrijgave naar hun eindbestemming worden gebracht. Er wordt aan herinnerd dat, in geval van niet-IOSS-goederen, al deze goederen moeten worden aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen ervan in de lidstaat waar de eindbestemming van de goederen is gelegen. Zie de relevante praktijkvoorbeelden in bijlage 2.

Intrinsieke waarde van maximaal 150 EUR per zending

Om te kunnen bepalen of de goederen in aanmerking komen voor de in artikel 23, lid 1, DRR beschreven vrijstelling van douanerechten, moet de definitie van “intrinsieke waarde” (artikel 1, punt 48, GV/DWU) in overweging worden genomen. De douane vindt deze waarde op de douaneaangifte terug bij G.E. 14 14 000 000 en kan deze gebruiken om te beoordelen of de douaneaangifte met gegevensset H7 mag worden gebruikt. De intrinsieke waarde wordt gedetailleerd beschreven in hoofdstuk 1.

Als de douane vaststelt dat de intrinsieke waarde van de goederen hoger is dan 150 EUR, hangt de verdere behandeling af van het moment van deze erkenning. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de mogelijke scenario's:

Tijdstip waarop de correcte waarde van de goederen wordt bepaald	Follow-up vereist	Wie onderneemt actie	Rechtsgrondslag
Voor aanvaarding van de douaneaangifte met gegevensset H7	Douaneaangifte met H7 verworpen	Douane	Artikel 172 DWU
	Nieuwe douaneaangifte ingediend, zonder H7	Aangever	
Na aanvaarding van de douaneaangifte, maar vóór vrijgave van de goederen, indien de intrinsieke waarde van de goederen $\leq$ 150 EUR is	Douaneaangifte gewijzigd ⁸	Aangever	Artikel 191 en artikel 173, lid 1, DWU
Na aanvaarding van de douaneaangifte, maar vóór vrijgave van de goederen, indien de intrinsieke waarde van de goederen $>$ 150 EUR is	De douane kan weigeren de goederen vrij te geven of de aangever voorstellen om te vragen de douaneaangifte met gegevensset H7 ongeldig te maken en een nieuwe douaneaangifte	Douane	Artikelen 27, 174, 188, 191, 198, DWU Artikelen 8 tot en met 10, GV/DWU Artikelen 8 en 9, UV/DWU

⁸ Wijzigingen zijn alleen mogelijk als aan de in artikel 173, lid 2, DWU bedoelde voorwaarden is voldaan (douaneautoriteiten hebben de aangever niet in kennis gesteld van hun voornemen om de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, de douaneautoriteiten hebben niet geconstateerd dat de gegevens onjuist zijn en de goederen zijn nog niet vrijgegeven). De hieronder beschreven procedure geldt voor gevallen waarin na aanvaarding van de douaneaangifte, maar vóór vrijgave van de goederen wordt vastgesteld dat de waarde onjuist is en de intrinsieke waarde van de goederen hoger is dan 150 EUR.

	met gegevensset H1 of een vereenvoudigde aangifte in te dienen. De douane kan het besluit omtrent de aanvaarding van de douaneaangifte ook nietig verklaren en vragen om een douaneaangifte met volledige gegevensset of een vereenvoudigde aangifte met daarin de correcte douanewaarde in te dienen. De aangever heeft het recht om te worden gehoord.		
Na vrijgave van de goederen, geïdentificeerd door de aangever	Douaneaangifte gewijzigd indien de waarde lager is dan 150 EUR	Aangever	Artikel 173, lid 3, DWU
Tijdens controles na vrijgave	Een formele beslissing van de douane over de resultaten van de controle na vrijgave en de invoerrechten die moeten worden betaald. In geval van IOSS moet ook de lidstaat van identificatie op de hoogte worden gebracht (administratieve samenwerking)	Douane	Artikel 29 DWU Artikelen 8 tot en met 10, GV/DWU Artikelen 8 en 9, UV/DWU

Artikel 25, lid 1, DRR heeft betrekking op de volgende goederen:

- goederen vervat in zendingen met een waarde van maximaal 45 EUR;
- die door een particulier uit een derde land worden verzonden naar een andere particulier die zich in het douanegebied van de EU bevindt;
- goederen die niet het voorwerp van commerciële invoer zijn (goederen die een incidenteel karakter dragen, uitsluitend bestemd voor het persoonlijk gebruik door de geadresseerde (d.w.z. de importeur) dan wel voor gebruik door leden van zijn gezin, waarbij noch de aard, noch de hoeveelheid van die goederen op enig commercieel oogmerk mag duiden, en die door afzender aan de geadresseerde worden verzonden zonder dat hiervoor door laatstgenoemde enigerlei betaling plaatsvindt⁹);
- in overeenstemming met artikel 27 DRR gelden kwantitatieve beperkingen voor tabaksproducten, alcohol en alcoholhoudende dranken, parfum en toiletwater.

Er moet worden opgemerkt dat voor niet-commerciële goederen vrijstelling kan worden aangevraagd op artikelniveau. Dat wil zeggen dat, indien de totale waarde per zending van twee of meer goederen het bedrag van 45 EUR overschrijdt, de vrijstelling wordt verleend tot het beloop van dat bedrag voor die goederen die, indien zij afzonderlijk zouden zijn ingevoerd, in aanmerking zouden zijn gekomen voor genoemde vrijstelling. De waarde van een afzonderlijk goed mag evenwel niet worden gesplitst (artikel 26, lid 2, DRR). De btw-vrijstelling moet evenwel in overweging worden genomen voor de volledige zending en niet voor de individuele goederen in die zending¹⁰.

Let wel, goederen die onder de vrijstelling van douanerechten vallen op basis van andere artikelen van de DRR (zoals handelsmonsters) en terugkerende goederen, kunnen niet worden aangegeven met behulp van de douaneaangifte met SRDS en moeten worden onderworpen aan een vereenvoudigde aangifte of een standaard aangifte met volledige gegevensset.

Indien de waarde van de geschenken (andere dan alcoholhoudende producten, parfum en toiletwater of tabak en tabaksproducten) de drempel van 45 EUR overschrijdt, maar verder voldoet aan de voorwaarden voor douanevrijstelling in overeenstemming met artikel 23 DRR, wordt de douaneaangifte verworpen door de douane en gewijzigd door de aangever die de code voor de aanvullende regeling C08 vervangt door C07.

⁹ Definitie van handelskarakter in artikel 25, lid 2, DRR.

¹⁰ Krachtens artikel 1, lid 2, punt c), van Richtlijn 2006/79/EG zijn “kleine zendingen zonder commercieel karakter” zendingen die: c) zijn samengesteld uit goederen waarvan de totale waarde niet meer bedraagt dan 45 EUR.

Zolang de waarde van de goederen niet hoger is dan 150 EUR, moeten geen douanerechten worden betaald, maar moet er wel btw worden betaald voor de goederen. De douaneaangifte met gegevensset H7 kan worden gebruikt indien is voldaan aan andere voorwaarden.

Voorbeelden:

- a) Een zending van een particulier aan een andere particulier met een waarde van 30 EUR: geen invoerrechten, geen betaling van btw, code voor aanvullende regeling C08.*
- b) Een zending van een particulier aan een andere particulier met een waarde van 50 EUR: geen invoerrechten, betaling van btw, code voor aanvullende regeling C07.*
- c) Een zending van een particulier aan een andere particulier met een waarde van 100 EUR, bestaande uit:
artikel 1: waarde 20 EUR: geen invoerrechten, betaling van btw, code voor aanvullende regeling C07;
artikel 2: waarde 30 EUR: geen invoerrechten, betaling van btw, code voor aanvullende regeling C07;
artikel 3: waarde 50 EUR: geen invoerrechten, betaling van btw, code voor aanvullende regeling C07.*

Overwegende dat de totale waarde van de zending hoger is dan 45 EUR, kan de btw-vrijstelling niet worden toegepast.

- d) Een zending van een particulier aan een andere particulier in een handelstransactie (zoals goederen die via een elektronische c2c-interface worden verkocht) met een waarde van minder dan 150 EUR: geen invoerrechten, betaling van btw, code voor aanvullende regeling C07.*

Merk op dat in de bovengenoemde scenario's b), c) en d) de code voor aanvullende regeling C07 niet kan worden gecombineerd met F48 of F49, aangezien het IOSS en de bijzondere regeling uitsluitend van toepassing zijn bij afstandsverkopen van goederen (b2c).

- 2) De goederen in die zending zijn niet onderworpen aan verboden en beperkingen
Aangezien in artikel 143 bis GV/DWU is vastgesteld dat goederen die aan verboden en/of beperkingen onderworpen zijn, niet in het vrije verkeer kunnen worden gebracht door middel van de douaneaangifte met gegevensset H7, is het niet toegestaan om in de aangifte goederen op te nemen die niet voldoen aan deze vereiste. Zulke goederen, andere dan de goederen die niet in het vrije verkeer mogen worden gebracht, moeten nog steeds worden aangegeven met een

standaard douaneaangifte met daarin alle relevante informatie. Door de douaneaangifte met gegevensset H7 in te dienen, verklaart de aangever dat de goederen niet aan verboden en beperkingen zijn onderworpen.

Voor de beoordeling van deze voorwaarde baseren de douaneautoriteiten zich op de informatie in de douaneaangifte en, meer bepaald, in de zescijferige GS-code, maar ook in de beschrijving van de goederen en de naam en het adres van de exporteur. Bovendien krijgt de douane dankzij de indiening van de summiere aangifte vanaf 2021 meer informatie voor de risicoanalyse met het oog op beveiliging en veiligheid. Al deze gegevens worden gebruikt om de relevante douanecontroles op te starten, die nog kunnen worden aangevuld met willekeurige controles.

Koeriersdiensten hebben in hun eigen systemen een screeningprocedure geïntegreerd voor de vaststelling van verboden en beperkingen die relevant zijn voor de douaneautoriteiten. De procedure zelf betreft een gelaagde aanpak met verschillende stappen. Eerst worden bij de geautomatiseerde beoordeling filters toegepast op basis van trefwoorden uit de omschrijving van goederen, samen met aanvullende parameters zoals gewicht en klantenprofielen van de verzender en de geadresseerde (d.w.z. de importeur). Het systeem verhindert dat deze zendingen worden vrijgegeven via een vereenvoudigde procedure en markeert ze in een wachtrij. Vervolgens is menselijke tussenkomst noodzakelijk om verdere controles uit te voeren en het voorbereidende werk te doen voordat een douaneregeling wordt gestart voor de goederen.

Het is belangrijk op te merken dat de bepaling in artikel 143 bis GV/DWU, “op voorwaarde dat de goederen in die zending niet aan verboden en beperkingen onderworpen zijn”, niet mag worden opgevat als het uitsluiten van alle goederen met een zescijferige GS-code die verband kunnen houden met een TARIC-maatregel inzake verboden en beperkingen, van het gebruik van de douaneaangifte met SRDS.

Het is aanbevolen dat de douane de controles in verband met verboden en beperkingen uitvoert in overeenstemming met het volgende:

- wanneer alle goederen, geïdentificeerd door de achtcijferige GN-code lager dan de aangegeven zescijferige GS-code, aan een maatregel inzake verboden en beperkingen zijn onderworpen, wordt de GS-code geblokkeerd en de douaneaangifte met H7 verworpen; en
- wanneer slechts enkele achtcijferige GN-codes lager dan de aangegeven zescijferige GS-code verband houden met een maatregel inzake verboden en beperkingen, wordt de douaneaangifte met H7 gemarkeerd en moeten bijkomende controles worden uitgevoerd door de bevoegde douaneautoriteiten.

Het is aangeraden deze werkwijze in het nationaal invoersysteem van de lidstaat te integreren door middel van een automatische oplossing die is ontwikkeld voor de invoering van de douaneaangifte met gegevensset H7 om een automatische controle

van de maatregelen inzake verboden en beperkingen en een snelle vrijgave van zulke goederen te waarborgen.

2.2.4. Welk mechanisme voor de inning van btw?

De douaneaangifte met gegevensset H7 kan worden gebruikt voor de volgende mechanismen voor de inning van btw:

- de invoerregeling/het éénloketsysteem voor invoer of IOSS (zie punt 3.1);
- de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer (zie punt 3.2); en
- het standaard mechanisme voor de inning van btw (zie punt 3.3).

2.2.5. Welke code voor regeling?

De douaneaangifte met gegevensset H7 moet worden gebruikt met de code voor regeling “40 00” zoals is voorzien in bijlage B bij UV/DWU:

“H7”	Douaneaangifte voor het vrije verkeer met betrekking tot een zending die is vrijgesteld van rechten bij invoer overeenkomstig artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1186/2009.	40 00”
------	--	--------

Zendingen mogen niet in aanmerking komen voor vrijstelling van invoerrechten indien deze, voordat ze in het vrije verkeer worden gebracht, deel uitmaken van een andere douaneregeling. Opslag (in een douane-entrepot of vrije zone), met uitzondering van tijdelijke opslag, is dus niet toegestaan, aangezien dat in strijd is met de vereiste inzake directe verzending zoals bedoeld in artikel 23, lid 1, DRR.

Dat betekent dat goederen die oorspronkelijk onder een douaneregeling zijn geplaatst, niet kunnen worden aangegeven via de douaneaangifte met gegevensset H7. Goederen in TS of die onder de regeling inzake douanevervoer zijn geplaatst onmiddellijk nadat ze in het douanegebied van de Unie zijn aangekomen of voordat ze zijn aangekomen, kunnen worden aangegeven via deze douaneaangifte. In beide gevallen is de code voor regeling “40 00”.

2.2.6. Overgangsmaatregelen

Overgangsmaatregelen voor lidstaten

In artikel 143 bis, lid 3, GV/DWU wordt het volgende voorzien:

“Tot de datums van de upgrade van de nationale invoersystemen, als bedoeld in de bijlage bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/2151, kunnen de lidstaten bepalen dat de in lid 1 van dit artikel bedoelde aangifte wordt onderworpen aan de in bijlage 9 bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/341 opgenomen gegevensvereisten.”

Voor dit doeleinde kunnen de volgende gegevenssets worden gebruikt:

- gegevensset vereenvoudigde aangifte overeenkomstig bijlage 9, aanhangsel A, tabel 7; of
- standaard douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen overeenkomstig bijlage 9, aanhangsel C1, kolom H.

2.3. Douaneaangifte met volledige gegevensset — kolom H1

De standaard douaneaangifte bevat drie keer meer gegevenselementen dan de douaneaangifte met gegevensset H7 en blijft dan ook een optie om de invoer van zendingen met een geringe waarde in de EU aan te geven. Bovendien blijft de douaneaangifte met H1 in bepaalde omstandigheden (bv. accijnsgoederen, goederen onderworpen aan verboden en beperkingen enz.) de enige geschikte aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen.

Omwille van de volumes is het evenwel van belang te onderstrepen dat het gebruik van aangiften met beperkte gegevensset de voorkeur verdient wanneer dat mogelijk is, rekening houdend met de capaciteitsbeperkingen van de IT-systemen van koeriersdiensten en postaanbieders, alsook van de nationale douaneautoriteiten.

2.4. Gebruik van de vooraf ingediende douaneaangifte als een TSD

Wanneer zendingen met een geringe waarde in de EU worden ingevoerd, kunnen de dienstverleningskosten stijgen en kan de levering van de pakketten vertragen als gevolg van de bijkomende formaliteiten. Het is dan ook aanbevolen om bepaalde invoerformaliteiten voor deze specifieke goederen samen te voegen.

In artikel 192 UV/DWU wordt de mogelijkheid voorzien om een vooraf ingediende douaneaangifte te overwegen als aangifte voor tijdelijke opslag. Deze bepaling geldt voor alle gegevenssets en is niet beperkt tot de douaneaangifte met gegevensset H7. De bepaling kan voornamelijk worden toegepast wanneer de aangifte wordt ingediend door de persoon die ook verantwoordelijk is voor het aanbrengen van de goederen. In geval van een vooraf ingediende aangifte kan de douane de risicoanalyse vóór aankomst

uitvoeren en daardoor risicovolle zendingen identificeren en goederen met een laag risico onmiddellijk na het aanbrengen ervan snel vrijgeven.

2.5. Overige (vereenvoudigingen, eenmalige indiening)

Het gebruik van de douaneaangifte met gegevensset H7 is vrijwillig en onderhevig aan de keuze van de persoon die deze indient. Als deze niet wordt gebruikt, kan die persoon ervoor kiezen om een standaard douaneaangifte met volledige gegevensset of de vereenvoudigde douaneaangifte te gebruiken. Voor deze laatste moeten evenwel meer gegevenselementen worden ingevuld dan voor de douaneaangifte voor bepaalde zendingen met een geringe waarde, met name de douaneaangifte met gegevensset H7.

Voor postzendingen is het nog steeds mogelijk om de douaneaangifte met gegevensset H6 te gebruiken.

Alle vereisten in verband met de validering van het IOSS-btw-identificatienummer, het waarborgen van de inning van btw en de verslaglegging bij Surveillance zijn van toepassing.

2.5.1. Vereenvoudigde aangifte

Mits aan de voorwaarden van het DWU-kader voor het gebruik van dergelijke vereenvoudiging is voldaan, kan de douaneafhandeling van zendingen met een geringe waarde via een vereenvoudigde aangifte gebeuren.

In geval van IOSS moet het IOSS-btw-identificatienummer worden opgegeven bij gegevenselement 13 16 000 000 in de gegevensset van de gebruikte douaneaangifte. Tot het moment dat de nationale invoersystemen worden geüpgraded (uiterlijk eind 2022), gelden de gegevensvereisten voor de vereenvoudigde aangifte die in bijlage 9, aanhangsel A, GOV, zijn uiteengezet. In dit geval moet het IOSS-btw-identificatienummer in vak 44 van de douaneaangifte worden genoteerd. Daardoor kan de vereenvoudigde aangifte tijdens de overgangperiode worden gebruikt.

Lidstaten die gebruikmaken van de vereenvoudigde aangifte, worden herinnerd aan de mogelijkheid die in artikel 167, lid 1, punt a), DWU wordt geboden, en hoeven geen aanvullende aangifte te vragen voor zendingen met een geringe waarde (in overeenstemming met artikel 167, lid 3, DWU).

Het is belangrijk op te merken dat de gegevensset voor de vereenvoudigde aangifte is afgestemd op de behoeften van traditionele handelstransacties en veel meer gegevenselementen bevat dan de douaneaangifte met gegevensset H7. Het gebruik ervan zou dus een extra belasting kunnen betekenen voor de aangevers en de

douaneautoriteiten (ook door de verplichting om gegevens naar het Surveillance-systeem te verzenden).

2.5.2. Inschrijving in de administratie van de aangever

De inschrijving in de administratie van de aangever is een douanevereenvoudiging waarvoor een vergunning nodig is die kan worden verleend onder specifieke voorwaarden en criteria die in de douanewetgeving zijn gedefinieerd (artikel 182 DWU). Beide typen inschrijving in de administratie van de aangever (d.w.z. met aanbrengen van goederen en met ontheffing van de verplichting om goederen aan te brengen) kunnen worden gebruikt om zendingen met een geringe waarde aan te geven om ze in het vrije verkeer te brengen volgens de bijzondere regeling en het standaard mechanisme voor de inning van btw bij invoer.

Dergelijke vereenvoudiging is evenwel niet geschikt voor de IOSS-regeling, aangezien de vereisten voor validering van het IOSS-btw-identificatienummer en de maandelijkse verslaglegging noch door inschrijving in de administratie van de aangever met aanbrengen van de goederen, noch door inschrijving in de administratie van de aangever met ontheffing van de verplichting om goederen aan te brengen, kunnen worden nagekomen. Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat de ontheffing van de verplichting voor de aanvullende aangifte niet mogelijk is bij inschrijving in de administratie van de aangever, ongeacht welk mechanisme voor de inning van btw wordt gebruikt.

2.5.3. Gecentraliseerde vrijmaking

Het is belangrijk op te merken dat voor het gebruik van gecentraliseerde vrijmaking aan verscheidene voorwaarden zoals bedoeld in artikel 179 DWU moet worden voldaan (bv. wanneer de betrokken douanekantoren in twee verschillende lidstaten zijn gevestigd, is een vergunning verplicht) en de douaneaangifte moet worden ingediend bij het douanekantoor waar de vergunninghouder is gevestigd. Deze vereenvoudiging moet los van de douaneafhandeling voor een zending met een geringe waarde via de IOSS-regeling worden gezien, aangezien daar verschillende regels worden gevolgd: er is geen vergunning nodig en overal in de EU kan een douaneaangifte worden ingediend voor het in het vrije verkeer brengen, maar de douaneaangifte moet wel in hetzelfde douanekantoor worden ingediend als het kantoor waar de goederen bij de douane worden aangebracht.

Indien de zending met een geringe waarde volgens de bijzondere regeling of volgens het standaard mechanisme voor de inning van btw in het vrije verkeer wordt gebracht, is artikel 221, lid 4, UV/DWU van toepassing en moet de douaneaangifte worden ingediend bij het douanekantoor dat is gelegen in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt, met name de lidstaat waar de eindbestemming van de goederen is gelegen. De gecentraliseerde vrijmaking is dus niet verenigbaar met deze twee scenario's.

Wat het IOSS-scenario betreft, valt de gecentraliseerde vrijmaking van een zending met een geringe waarde buiten het toepassingsgebied van dit CCI fase 2-project. Het belang van dit potentiële toekomstige project moet nog worden onderzocht.

2.5.4. *Eenmalige indiening van de douaneaangifte en de summiere aangifte bij binnenbrengen*

De kern van dergelijke mogelijkheid blijft het beginsel dat de gegevens die aan de gemeenschappelijke ondernemersinterface van ICS2 worden verstrekt, twee verschillende doelen kunnen dienen: de verplichtingen inzake de summiere aangifte bij binnenbrengen en de verplichtingen inzake de douaneaangifte.

In het kader van het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde dient de persoon die de aangifte indient, de gegevens slechts één keer en zo snel mogelijk in, waarna de douaneautoriteiten ze gebruiken voor de verschillende doeleinden waarvoor ze nodig zijn. Dit houdt in dat de douaneaangifte met gegevensset H7 samen met de gegevens van de summiere aangifte bij binnenbrengen worden ingediend via de gemeenschappelijke ondernemersinterface van ICS2 (één toegang — STI).

Deze mogelijkheid wordt evenwel niet geboden voordat release 2 van ICS2 wordt uitgerold (gepland voor 1 maart 2023). Zelfs dit is zeer twijfelachtig, aangezien de functionaliteit ervan niet tot in detail werd uitgewerkt en daardoor in deze fase niet is voorzien dat ze met release 2 wel zouden worden geboden.

2.6. Douaneafhandeling van postzendingen

Alle postzendingen die in de EU worden ingevoerd, kunnen, ongeacht de waarde ervan, worden aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen door gebruik te maken van een standaard douaneaangifte met volledige gegevensset (gegevensset H1) of, indien aan de in artikel 166 DWU genoemde voorwaarden is voldaan, via de vereenvoudigde aangifte (gegevensset I1).

Daarnaast worden in de onderstaande tabel de mogelijke vereenvoudigde formaliteiten voor de inklaring van zulke goederen getoond, naargelang de waarde ervan:

Goederen ≤ 150 EUR	Elektronische douaneaangifte met H7	Vanaf 01.07.2021	<ul style="list-style-type: none"> - Goederen die onderworpen zijn aan de vrijstelling van douanerechten (artikelen 23 en 25 DRR) - Ø verboden en beperkingen - Alleen douaneregeling 40 00
-----------------------	--	------------------	--

	Douaneaangifte volgens bijlage 9 GOV	Tot upgrade van nationale invoersystemen (uiterlijk 31.12.2022)	- Lidstaten hebben het recht om dit alternatief te gebruiken wanneer H7 nog niet beschikbaar is
	Elke andere handeling bij aanbrengen (CN22/23)	Tot het einde van de uitrolperiode voor ICS-2 (uiterlijk 1 oktober 2021)	<ul style="list-style-type: none"> - Lidstaat staat uitrolperiode en gebruik van deze handeling toe - Goederen die onderworpen zijn aan de vrijstelling van douanerechten (artikelen 23 en 25 DRR) - Ø verboden en beperkingen - Ø IOSS of bijzondere regeling gebruikt voor btw - Gegevens aanvaard door de douane
Goederen in een postzending ≤ 1 000 EUR	Elektronische douaneaangifte met H6	Vanaf 1 mei 2016	<ul style="list-style-type: none"> - Ø verboden en beperkingen - Ø CPC 42/63
	Elke andere handeling bij aanbrengen (CN22/23)	Tot upgrade van nationale invoersystemen (uiterlijk 31.12.2022)	<ul style="list-style-type: none"> - Niet beschikbaar voor goederen in postzendingen die onder artikel 143 bis GV vallen (goederen ≤ 150 EUR) - Indien de lidstaat deze mogelijkheid heeft toegestaan
Goederen □ > 1 000 EUR	Elektronische douaneaangifte met H1	Vanaf 1 mei 2016	
	Douaneaangifte volgens bijlage 9 GOV	Tot upgrade van nationale invoersystemen (uiterlijk 31.12.2022)	

2.6.1. Beschrijving van artikel 144 GV/DWU en van de beperkte gegevensset van bijlage B, kolom H6

De beperkte gegevensset die in artikel 144 GV/DWU wordt genoemd, kan worden gebruikt voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van goederen in een postzending met een waarde die niet hoger is dan 1 000 EUR. Deze mogelijkheid werd ingevoerd in de DWU

en kan sinds 1 mei 2016 worden gebruikt. De mogelijkheid werd behouden om de lopende ontwikkelingen in sommige lidstaten die deze faciliteit al hadden ingevoerd of gepland, niet in gevaar te brengen.

Beschrijving

Zoals in het vorige hoofdstuk is beschreven, wordt het met de afschaffing van de *minimis*-drempel voor btw verplicht om voor alle goederen, met inbegrip van goederen met een waarde onder 22 EUR, die vandaag door een andere handeling door de postaanbieders worden aangegeven, een douaneaangifte in te dienen. In artikel 144 GV/DWU wordt een standaard douaneaangifte met een beperkte gegevensset (H6) voorzien indien aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

- beperkt tot goederen in postzendingen die door postaanbieders worden aangegeven;
- de goederen zijn niet onderworpen aan verboden en beperkingen; en
- de waarde van de goederen is niet hoger dan 1 000 EUR.

Het gebruik van deze specifieke douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen is niet verplicht, maar de keuze om deze al dan niet te gebruiken, wordt aan de postaanbieders gelaten.

Het is belangrijk op te merken dat zodra de aangifte met H6 in het nationaal invoersysteem is geïntroduceerd, alle goederen in postzendingen met een waarde die niet hoger is dan 1 000 EUR en die niet aan verboden en beperkingen onderworpen zijn, via deze gegevensset kunnen worden aangegeven. Hieronder vallen ook de goederen die in artikel 143 bis GV/DWU worden genoemd.

Overgangsperiode:

Er is een overgangsperiode voorzien voor de invoering van de douaneaangifte met een beperkte gegevensset (kolom H6) tot de datums van de upgrade van de nationale invoersystemen en uiterlijk tot 31 december 2022, en dit voor goederen in postzendingen die niet onder artikel 143 bis GV/DWU vallen. Tijdens deze periode kunnen goederen in een postzending met een waarde tussen 150,01 EUR en 1 000 EUR door een andere handeling worden aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen. Dat betekent dat de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen wordt geacht te zijn ingediend en aanvaard door de handeling waarbij de goederen bij de douane zijn aangebracht, mits zij vergezeld gaan van een CN22-verklaring of een CN23-verklaring.

De keuze om het gebruik van de aangifte door een andere handeling toe te staan tijdens de overgangsperiode, ligt bij de lidstaat.

2.6.2. Overgang voor post — voorwaarden en deadline voor het gebruik van de aangifte door een andere handeling

Beschrijving

Tot het einde van de uitrolperiode voor release 1 van ICS-2 kunnen goederen in postzendingen onder bepaalde voorwaarden worden aangegeven door een andere handeling. Dit betreft de periode vanaf de inwerkingtreding van het pakket btw op e-handel tot 1 oktober 2021.

Het gaat om de volgende voorwaarden:

- de douaneautoriteiten hebben het gebruik van deze handeling en de door de postaanbieder verstrekte gegevens aanvaard;
- de btw is niet aangegeven in het kader van de bijzondere regeling in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, van Richtlijn 2006/112/EG voor afstandsverkopen van goederen die zijn ingevoerd uit derde landen of derdelandsgebieden (d.w.z. IOSS), noch is gebruikgemaakt van de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer in titel XII, hoofdstuk 7, van die richtlijn;
- de goederen zijn van rechten bij invoer vrijgesteld krachtens artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1186/2009;
- de zending gaat vergezeld van een CN22-verklaring of een CN23-verklaring.

Bijvoorbeeld:

Een pakket dat een geschenk bevat dat onderworpen is aan de vrijstelling van douanerechten in overeenstemming met artikel 25, lid 1, DRR, wordt aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen door het met behulp van de CN23-verklaring bij de douane aan te brengen.

Wat het terugkeerproces voor niet-geleverde pakketten betreft, kan artikel 220, lid 2, UV verder worden toegepast tijdens de overgangsperiode indien het door de douaneautoriteiten van de betrokken lidstaat wordt aanvaard (uiterlijk 1 oktober 2021). Indien de zendingen niet kunnen worden geleverd bij de geadresseerde (d.w.z. de importeur), wordt de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen die is ingediend door de handeling waarbij de goederen bij de douane zijn aangebracht, geacht niet te zijn ingediend en worden de goederen geacht zich in tijdelijke opslag te bevinden totdat ze worden vernietigd, wederuitgevoerd of anderszins verwijderd in overeenstemming met artikel 198 DWU.

2.6.3. Scenario's voor de douaneafhandeling van postzendingen vanaf 1 juli 2021

2.6.3.1. IOSS-regeling

Het douaneaafhandelingsproces via IOSS is gebaseerd op de volgende beginselen:

- De btw wordt door de (vermoede) leveranciers of hun tussenpersonen betaald aan de nationale belastingautoriteiten van de lidstaat van identificatie.
- Postzendingen kunnen via de IOSS-regeling in een andere lidstaat dan de lidstaat van bestemming worden aangegeven.
- In die gevallen is het essentieel dat de postaanbieder/douaneautoriteiten in de lidstaat van bestemming de Uniestatus van de zendingen die via de IOSS-regeling zijn aangegeven en in het vrije verkeer gebracht, gemakkelijk kunnen herkennen.
- In standaard postprocedures wordt doorgaans gebruikgemaakt van afleveringsbonnen (CN37, CN38, CN41) en recipiëntetiketten (CN34, CN35, CN36) vanaf het land van verzending tot het land van bestemming, hetgeen doorgaans het land is waar de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen wordt ingediend. De doorvoerpost maakt doorgaans geen deel uit van het douaneaafhandelingsproces voor het in het vrije verkeer brengen. Een scenario waarin niet-Uniegoederen in hetzelfde recipiënt zitten als Uniegoederen (aangegeven via de IOSS-regeling), is zeer onwaarschijnlijk. Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat het ITMATT-bericht alleen naar de post in het land van bestemming wordt verzonden. Dat betekent dat, tenzij er een overeenkomst bestaat tussen de post van herkomst, doorvoer en bestemming, het land van doorvoer (in geval van doorvoer) het ITMATT-bericht niet ontvangt om de goederen te kunnen inklaren.

Voorbeeld 1:

Goederen verzonden door USPS met een bestemming in Duitsland, vervoerd door de lucht tot in Luxemburg en over de weg tot op de eindbestemming in Duitsland, waar de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen wordt ingediend.

Elke individuele zending die goederen bevat, moet vergezeld gaan van een CN22- of CN23-douaneaangifteformulier. De goederen worden vervoerd volgens het UPU-Verdrag en USPS levert een afleveringsbon voor vervoer af aan de luchtvaartmaatschappij die deze postzendingen naar Luxemburg brengt. Voor het vervoer van Luxemburg naar Duitsland kan een afleveringsbon (met gele etiketten) of een CMR-document (met T1-procedure) worden gebruikt.

Geval 1: Luxembourg Post is niet betrokken bij het doorvoerproces (gesloten doorvoer)

- Deutsche Post moet een faciliteit (met een IMPC-code) in Luxemburg hebben om toestemming te kunnen krijgen om gele etiketten aan te brengen. In dit geval vallen de zendingen onder de regeling inzake postdoorvoer en moeten ze van een geel etiket

zijn voorzien. Trucks die worden gebruikt om zendingen van een doorvoerpunt naar een bestemming te brengen, bevatten doorgaans allerlei soorten goederen (niet-EU- en EU-goederen). De verschillende soorten goederen moeten in verschillende recipiënten worden geplaatst. Deutsche Post in Luxemburg bewerkt een afleveringsbon om deze zendingen van Luxemburg naar Duitsland te vervoeren en dit document bevat de gegevens van alle recipiënten in de truck.

- Als de zendingen in Luxemburg worden overgedragen aan een niet-postaanbieder, moet deze een T1-regeling inzake douanevervoer vaststellen in overeenstemming met het NCTS. Bovendien moet deze aanbieder een CMR-document bewerken om deze zendingen van Luxemburg naar Duitsland te vervoeren. Zodra ze in Duitsland zijn gearriveerd, moet Deutsche Post vervolgens een bericht sturen naar deze aanbieder om de T1-procedure in te klaren.

Geval 2: Luxembourg Post is betrokken bij het doorvoerproces (losse doorvoer)

- Deze zendingen vallen onder de regeling inzake postdoorvoer en Unie- en niet-Uniegoederen moeten in verschillende recipiënten worden geplaatst. Luxembourg Post plakt gele etiketten op recipiënten die niet-Uniegoederen bevatten en in doorvoer zitten. Vervolgens bewerkt het bedrijf een afleveringsbon om deze zendingen van Luxemburg naar Duitsland te vervoeren en dit document bevat de gegevens van alle recipiënten in de truck.

Voor het vervoer naar Duitsland volgens de regeling inzake postdoorvoer moet het gele etiket op het recipiënt worden geplakt (zie beschrijving in het Handboek Douanevervoer) wanneer het bij het binnenkomen in de EU door een EU-postaanbieder wordt aangebracht. Het gele etiket vormt voor de douaneautoriteiten in de lidstaat van doorvoer en de bestemming een bewijs dat de goederen niet-Uniegoederen zijn (en niet in het vrije verkeer zijn gebracht).

Voorbeeld 2:

Goederen verzonden door USPS met een geadresseerde in Duitsland, maar met bestemming in Luxemburg met het oog op douaneaafhandeling: vervoer door de lucht naar Luxemburg, douaneaafhandeling in Luxemburg volgens de IOSS-regeling en vervoer over de weg naar de bestemming in Duitsland.

- Het douaneaafhandelingsproces kan door de postaanbieder op het eerste punt van binnenkomst in de EU worden uitgevoerd door een douaneaangifte met gegevensset H7 in te dienen (indien van toepassing).
- Door de postaanbieder in het doorvoerland omvat ook de nationale postaanbieder van het land of een vertegenwoordiger van een EU-postaanbieder die over een IMPC-code beschikt.

In elk geval mag een aanbieder die niet over een IMPC-code beschikt, in het doorvoerland geen zendingen vrijgeven met UPU-documenten.

- In alle gevallen waar sprake is van doorvoer, hebben de afleveringsbon en ITMATT-gegevens betrekking op de weg van de VS naar Luxemburg en stopt het postvervoer van de VS in Luxemburg. Voor het postvervoer over de weg naar Duitsland wordt een nieuw postvervoer aangemaakt.
- Als de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de eindbestemming is gelegen, moet dit duidelijk kunnen worden vastgesteld door de douaneautoriteiten in de lidstaat van bestemming.
- Na deze fase worden postzendingen als zendingen binnen de EU beschouwd en worden ze naar de bestemmingspost in de EU verzonden zonder dat daarvoor nog een bijkomende douaneregeling moet worden gevolgd (zonder het aanbrengen van gele etiketten).

De procedure waarbij goederen op het eerste punt van binnenkomst door de postaanbieder worden ingeklaard, is alleen mogelijk indien hiervoor om operationele redenen een overeenkomst bestaat tussen de doorvoerder en de bestemmingspost (zie artikel 20, lid 3, van het Wereldpostverdrag).

Wanneer de douaneafhandeling voor het in het vrije verkeer brengen niet in het land van bestemming van de zending, maar in een andere lidstaat gebeurt, is het essentieel dat de status van Uniegoederen in het land van bestemming gemakkelijk kan worden herkend. Met name in gevallen waarin het originele etiket/de postzegel van een derde land nog steeds op de zending zit en uit het uiterlijk van de zending niet kan worden afgeleid of het om Unie- of niet-Uniegoederen gaat (d.w.z. wanneer ze door een in de EU gevestigde postaanbieder worden verzonden vanuit een extraterritoriaal uitwisselingskantoor in een derde land, maar met gebruik van de postzegels van de in de EU gevestigde aanbieder).

2.6.3.2. Bijzondere regeling

De doorvoerder moet de volgende procedure volgen:

- in geval van een losse doorvoer gele etiketten plakken op elk afzonderlijk artikel of in geval van gesloten doorvoer op de recipiënten;
- de relevante EDI-berichten naar de bestemmingspost verzenden.

2.6.3.3. Standaard mechanisme voor de inning van btw

De toepasselijke procedure binnen de standaard procedure is identiek aan de procedure die in deel 2.6.3.2. inzake de bijzondere regeling wordt beschreven.

3. MECHANISMEN VOOR DE INNING VAN BTW

3.1. IOSS-REGELING

3.1.1. Basisconcept en beschrijving van het proces

Basisconcept

Vanaf 1 juli 2021 zijn alle goederen met een geringe waarde die in de EU worden ingevoerd, onderworpen aan btw. Voor afstandsverkopen van goederen die uit derde landen of derdelandsgebieden in de EU worden ingevoerd, is een bijzondere regeling vastgesteld voor de aangifte en de betaling van btw op afstandsverkopen van ingevoerde goederen, met name het éénloketsysteem voor invoer (IOSS).

In de verklaring hieronder wordt kort een overzicht gegeven van het IOSS en worden de basisbegrippen en de werking van het systeem besproken. Zie voor een volledig overzicht van de regeling punt 4.2 in de [Toelichting inzake btw](#), waarin onder andere wordt uiteengezet welke transacties hieronder vallen, wie een beroep kan doen op de regeling en hoe de regeling werkt.

Het gebruik van de bijzondere regeling (IOSS) is niet verplicht voor verkopers. In het kader van deze richtsnoeren kan het begrip verkoper naargelang de context verwijzen naar leveranciers, onderleveranciers en aangenomen leveranciers (elektronische interface). Bovendien zijn deze verkopers mogelijk verplicht om een tussenpersoon aan te wijzen om het IOSS te gebruiken.

Om gebruik te kunnen maken van het IOSS, moet een belastingplichtige of diens tussenpersoon zich in het IOSS registreren en krijgt hij een IOSS-btw-identificatienummer. Meer informatie over wie het IOSS kan gebruiken, is terug te vinden in punt 4.2.4 en punt 4.2.5 van de [Toelichting inzake btw](#). Nadere informatie over het registratieproces is te vinden in de OSS-gids. Een verkoper die ervoor heeft gekozen om gebruik te maken van het IOSS, moet al zijn afstandsverkopen van ingevoerde goederen met een geringe waarde aan consumenten in de hele EU aangeven met behulp van dit IOSS-btw-identificatienummer. De controle ter bevestiging dat de verkoper de btw in het kader van het IOSS heeft geïnd voor alle verkopen van goederen met een geringe waarde aan consumenten in de EU, gebeurt door de belastingautoriteiten van de lidstaat van identificatie.

De werkingssfeer van de bijzondere regeling (IOSS) is beperkt tot afstandsverkopen van goederen in zendingen met een intrinsieke waarde die op het moment van levering niet hoger is dan 150 EUR en die uit een derde land of derdelandsgebied in de EU worden ingevoerd. De goederen die zijn onderworpen aan accijnzen, zijn uitgesloten van het IOSS (doorgaans alcohol of tabaksproducten overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de btw-richtlijn).

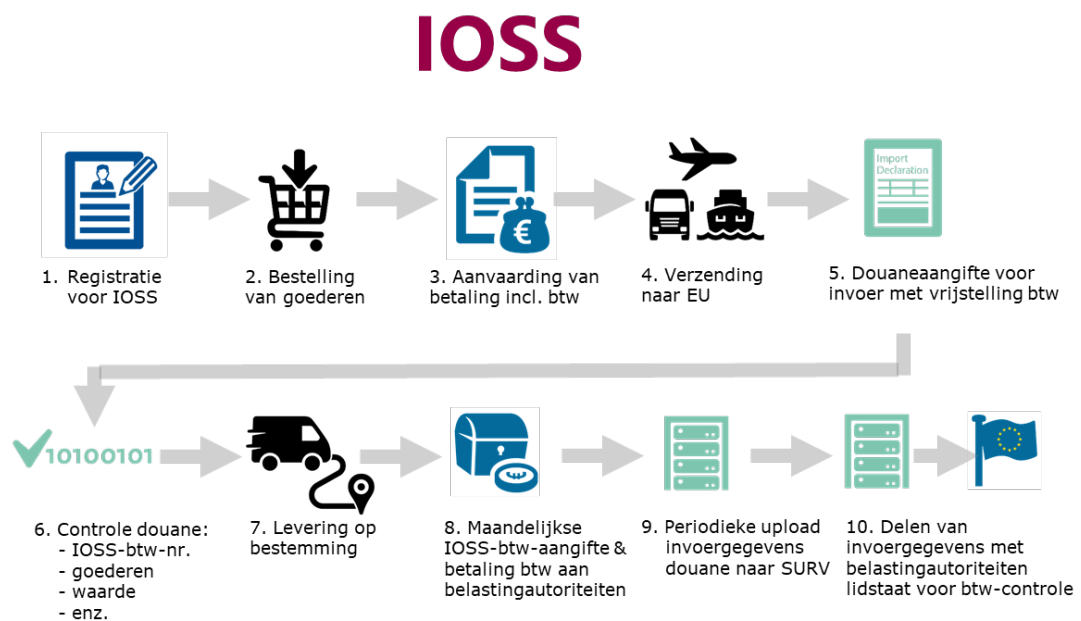
Voor een meer gedetailleerde beschrijving van de werkingssfeer van het IOSS, zie punt 4.2.3 van de [Toelichting inzake btw](#). Daarnaast is in *bijlage 1* een samenvatting terug te vinden van de werkingssfeer van het IOSS en de bijzondere regeling en de douaneaangifte met H7.

Beschrijving van het proces

In wezen werkt het IOSS als volgt:

- De verkoper registreert zich voor btw-doeleinden in een lidstaat, heft en int btw op de afstandsverkoop van goederen die worden verzonden/vervoerd naar consumenten in de EU, en geeft die btw aan en betaalt deze aan de lidstaat van identificatie, die deze vervolgens verdeelt in de lidstaat van bestemming van de goederen.
- De goederen zijn dan vrijgesteld van btw bij invoer in de EU. De douaneautoriteiten van de lidstaat van invoer stellen maandelijks een lijst op met de waarde van invoer per IOSS-btw-identificatienummer en delen deze met de belastingdienst van de lidstaat van identificatie.

De onderstaande afbeelding geeft een overzicht van het IOSS-proces¹¹:

Invoer van goederen van derde landen of derdelandsgebieden

¹¹ Er moet worden opgemerkt dat dit een vereenvoudigde voorstelling is en dat er verscheidene alternatieven bestaan (bv. in geval van betaling kan dit ook bij levering gebeuren).

Voor afstandsverkopen van goederen die met gebruikmaking van het IOSS zijn ingevoerd uit derde landen of derdelandsgebieden, is er sprake van een belastbaar feit en is de btw verschuldigd op het moment van levering (wanneer de betaling wordt aanvaard).

Om dubbele heffing te vermijden, is de invoer van de goederen die zijn aangegeven met een geldig IOSS-btw-identificatienummer, vrijgesteld van btw. Een douaneaangifte (H1, H6, H7 of I1) met een geldig IOSS-btw-identificatienummer en de code voor aanvullende regeling F48 wordt beschouwd als een verzoek om vrijstelling van btw bij invoer. De douane controleert of aan de voorwaarden voor vrijstelling van invoer-btw is voldaan en, indien van toepassing, aan de voorwaarden voor het gebruik van de specifieke douaneaangifte. Indien niet aan alle voorwaarden is voldaan, moet de douaneaangifte worden verworpen¹² (bv. in geval van een ongeldig IOSS-btw-identificatienummer) of moet deze door de aangever worden gewijzigd (bv. in geval van onderwaardering met een intrinsieke waarde die nog steeds niet hoger is dan 150 EUR).

Voorbeeld voor het gebruik van artikel 143 bis GV/DWU:

In lidstaat A wordt een IOSS-pakket met twee online bestelde t-shirts van elk 30 EUR en met als eindbestemming lidstaat B, in het vrije verkeer gebracht. Er is een geldig IOSS-btw-identificatienummer opgegeven bij G.E. 13 16 000 000 en de codes voor aanvullende regelingen C07 en F48 zijn gebruikt voor G.E. 11 10 000 000. De goederen zijn niet aan verboden en beperkingen onderworpen.

3.1.2. Aansprakelijkheid van de actoren in het kader van de IOSS-regeling

In de btw-regels voor e-commerce is de aansprakelijkheid bepaald van de belastingplichtige die een beroep doet op het IOSS (of, indien van toepassing, diens tussenpersoon)¹³ voor de inning en de betaling van de btw op afstandsverkopen van ingevoerde goederen en voor diens verplichting tot het indienen van de IOSS-btw-aangifte. De tussenpersoon voor het IOSS is niet dezelfde persoon als de aangever of diens vertegenwoordiger die is betrokken bij het in de EU in het vrije verkeer brengen van de goederen.

De aansprakelijkheid met betrekking tot de douane ligt bij de persoon die de douaneaangifte indient en hangt af van het type vertegenwoordiging. In geval van directe vertegenwoordiging is de aansprakelijkheid in overeenstemming met artikel 18 DWU beperkt, aangezien de aangever de persoon is die wordt vertegenwoordigd.

In geval van indirecte vertegenwoordiging wordt de vertegenwoordiger de aangever en is deze hoofdelijk aansprakelijk met de persoon die wordt vertegenwoordigd.

De importeur kan de goederen ook direct inklaaren, d.w.z. zonder een douanevertegenwoordiger die als aangever optreedt.

¹² In artikel 172 DWU is voorzien dat alleen een douaneaangifte die aan de voorwaarden van hoofdstuk 2 DWU voldoen, kunnen worden aanvaard. Zulke vereisten hebben betrekking op de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van bepalingen in verband met de douaneregeling waarvoor de goederen werden aangegeven.

¹³ Artikelen 369 terdecies tot en met 369 quinvicies van de btw-richtlijn.

3.1.3. IOSS-btw-identificatienummer

- 1. Is het mogelijk om de zending te koppelen aan een unieke identificatiecode, luchtvrachtbrief, uniek verzendingsnummer of een uniek transactienummer dat door de elektronische interface wordt gegenereerd?*

In de douaneaangifte kan informatie worden opgenomen over een unieke identificatiecode die wordt gegenereerd door de onderliggende verkoper/elektronische interface (gegevenselement 12 08 000 000 Referentienummer/UCR, optioneel voor de marktdeelnemer) en die, in deze context, doorgaans de vorm aanneemt van het bestelnummer of het unieke verzendingsnummer. Deze informatie kan worden gebruikt in controleactiviteiten achteraf. Bovendien wordt de zending altijd geïdentificeerd aan de hand van het referentienummer van het vervoersdocument. Als de elektronische interface het referentienummer van het vervoersdocument kent, kan de link tussen de levering (handelstransactie) en de invoer van de goederen gemakkelijk worden gelegd.

- 2. Kan de elektronische interface worden betrokken bij de gegevensstroom naar de douane, d.w.z. kan hij de elektronische gegevens over zendingen direct naar de vervoerder of de douane verzenden?*

Als de elektronische interface zelf de douaneaangifte indient, kan het IOSS-btw-identificatienummer direct worden doorgegeven aan de EU-douaneautoriteiten via de douaneaangifte. Alleen het verzenden van het IOSS-btw-identificatienummer door de elektronische interfaces naar de EU-douaneautoriteiten zonder de douaneaangifte in te dienen, is niet mogelijk. Op middellange termijn werkt de Europese Commissie echter aan de invoering van een directe uitwisseling van informatie tussen elektronische interfaces/leveranciers en douaneautoriteiten.

3. *Wat gebeurt er wanneer het IOSS-btw-identificatienummer ontbreekt in de douaneaangifte of niet geldig is?*

De aanwezigheid/geldigheid van het in een douaneaangifte opgenomen IOSS-btw-identificatienummer wordt elektronisch door de douaneautoriteiten gecontroleerd in het register voor IOSS-btw-identificatienummers. De database bevat alle IOSS-btw-identificatienummers die door alle lidstaten zijn toegekend, met inbegrip van de begin- en einddatum van hun geldigheid.

Aangevers kunnen alleen controleren of er een IOSS-btw-identificatienummer is vermeld. Zij kunnen de geldigheid van dat nummer niet controleren, omdat zij zelf geen toegang hebben tot de database met IOSS-btw-identificatienummers. Alleen de douaneautoriteiten van de lidstaten hebben via hun nationale invoersysteem toegang tot die database.

Voor meer informatie over de aangever, zie punt 2.2.2. De verkoper/elektronische interface moet dit nummer meedelen aan de importeur (d.w.z. de geadresseerde) of zijn douanevertegenwoordiger.

Wanneer het in een douaneaangifte vermelde IOSS-btw-identificatienummer niet geldig is of dit nummer niet wordt verstrekt, kan de invoerregeling niet worden gebruikt en kan er geen btw-vrijstelling worden verleend. Als gevolg hiervan wordt bij invoer btw geheven door de douane.

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van een geldig IOSS-btw-identificatienummer ligt bij de verkoper/elektronische interface. De douaneaangifte met een ongeldig IOSS-btw-identificatienummer wordt verworpen en er moet een nieuwe douaneaangifte worden ingediend om gebruik te maken van de bijzondere regeling of het standaard mechanisme voor de inning van btw en deze goederen aan te geven bij het bevoegde douanekantoor.

Als het IOSS-btw-identificatienummer niet correct is als gevolg van een spelfout, kan de aangever evenwel, indien hij over het juiste IOSS-btw-identificatienummer beschikt, de btw-vrijstelling in het kader van IOSS nog steeds aanvragen met een nieuwe douaneaangifte (fout in de initiële verzending).

4. *Kan de persoon die de douaneaangifte indient, gebruikmaken van de beperkte aansprakelijkheid zoals bedoeld in artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening?*

De bepalingen van artikel 5 quater van de btw-uitvoeringsverordening zijn enkel van toepassing op elektronische interfaces zoals bedoeld in artikel 14 bis van de btw-richtlijn. Zij zijn niet bedoeld om te worden toegepast op douaneverplichtingen.

Om een soortgelijke vrijwaringsbepaling op te nemen in de douanewetgeving is een wijziging van de DWU noodzakelijk.

3.1.4. Drempel van 150 EUR

5. *Wat gebeurt er als de douaneautoriteiten vinden dat goederen waarvoor het IOSS is gebruikt, ondergewaardeerd zijn en dat de correcte intrinsieke waarde meer dan 150 EUR bedraagt? Namens wie is de invoeraangifte ingediend?*

In bepaalde situaties kan de intrinsieke waarde, ondanks de goede trouw van de betrokkene, meer dan 150 EUR bedragen, bijvoorbeeld als gevolg van wisselkoersschommelingen (zie punt 3.1.5), gebundelde zendingen (zie punt 3.1.6) enz.

Voor situaties waarin de douaneautoriteiten bij het aanbrengen van de goederen een gegronnd vermoeden hebben dat de intrinsieke waarde hoger is dan 150 EUR (verkeerde prijszetting of opzettelijke onderwaardering door de leverancier), moeten de douaneautoriteiten van de lidstaat van invoer de invoer-btw en de douanerechten innen bij inklaring van de goederen, ook als de goederen volgens het IOSS werden aangegeven (bv. de consument heeft de btw reeds betaald aan de leverancier of de elektronische interface). Dit is met name het geval in situaties waarin de controles overeenkomstig artikel 140 UV/DWU uiteindelijk niet leiden tot de bevestiging van de aangegeven transactiewaarde.

In dat geval worden de goederen, indien de lidstaat waar de IOSS-goederen werden aangegeven om ze in het vrije verkeer te brengen, verschilt van de lidstaat waar de goederen heen worden vervoerd/verzonden, ingeklaard in overeenstemming met de regels die gelden voor zendingen met een waarde die hoger is dan 150 EUR.

De aangever/diens vertegenwoordiger dient een nieuwe invoeraangifte in met de gegevensset H1, of, indien van toepassing, met de gegevensset H6 of I1. Als de importeur de levering van de goederen aanvaardt, moet hij de invoer-btw en, mogelijk ook, de douanerechten betalen aan de douaneautoriteiten. Verder eist de aangever de ongeldigmaking van de vorige douaneaangifte (voor meer informatie, zie hoofdstuk 5).

De invoerder kan de goederen evenwel weigeren. In dat geval gelden de gebruikelijke douanepraktijken en -formaliteiten.

In beide gevallen kan de importeur contact opnemen met de leverancier of de elektronische interface om de bij de levering onjuist betaalde btw terug te vorderen (en mogelijk de waarde van de goederen in geval van weigering). Hiervoor kan de consument het bewijs van betaling aan de douane of de beslissing van de douane over de vernietigde of afgestane goederen gebruiken. Het daadwerkelijke bewijs hangt af van de vraag of de goederen al dan niet werden overgenomen door de importeur (d.w.z. de geadresseerde). Als dat inderdaad het geval is en hij/zij het herberekende btw-bedrag en, in voorkomend geval, de douanerechten heeft betaald, gebruikt hij/zij de beslissing van de douane over de inklaring van de goederen en de betaling van de btw als bewijs voor de terugvordering van de leverancier of de elektronische interface. Indien hij/zij weigert om de goederen in

ontvangst te nemen, worden de goederen teruggezonden en is er naast het bewijs van uitvoer, in principe, geen bijkomend bewijs vereist van de leverancier.

Als de btw wordt geïnd bij invoer van de goederen, mag deze levering van goederen niet worden opgenomen in de IOSS-btw-aangifte. Op basis van het bewijs van betaling van de consument aan de douane, kan de leverancier of de elektronische interface of de tussenpersoon zijn IOSS-btw-aangifte en boekhouding corrigeren.

Voor meer informatie over de geldende douaneformaliteiten, zie punt 2.2.3 van dit document.

6. Hoe controleert u of goederen niet zijn ondergewaardeerd?

De douaneautoriteiten van de lidstaten van invoer moeten de waarde van ingevoerde goederen controleren aan de hand van de criteria uit de risicobeoordeling, met name in gevallen waar gerede twijfels zijn omwille van abnormaal lage prijzen, moeten controles in overeenstemming met artikel 140 UV/DWU worden opgestart. De douanebeambten houden in hun risicobeoordeling rekening met allerlei factoren, waarvan de waarde van de goederen er slechts één is.

7. Wat gebeurt er als goederen zijn ondergewaardeerd, maar de gecorrigeerde intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt?

Vanuit douanestandpunt is er nog steeds voldaan aan de voorwaarden voor het gebruik van de invoeraangifte met gegevensset H7. De douaneaangifte moet evenwel overeenkomstig de in punt 2.2.3 beschreven procedure worden gewijzigd wat betreft de intrinsieke waarde.

In dit geval moet voor de invoer van goederen met een geringe waarde nog steeds aanspraak kunnen worden gemaakt op de vrijstelling van btw bij invoer op voorwaarde dat een geldig IOSS-btw-identificatienummer is opgegeven in de douaneaangifte en dat aan de voorwaarden voor IOSS is voldaan. De goederen worden vrijgegeven zonder betaling van aanvullende btw aan de douane (het juiste btw-bedrag moet worden aangegeven in de IOSS-btw-aangifte en worden betaald door de leverancier of de elektronische interface, direct of via een tussenpersoon die hiervoor is aangewezen). De aanvullende btw wordt teruggevorderd via de administratieve samenwerking tussen douaneautoriteiten en belastingautoriteiten.

De persoon die de aangifte bij de douane indient, mag niet aansprakelijk worden gesteld voor de aanvullende btw in een dergelijke situatie, tenzij de specifieke omstandigheden, bv. betrokkenheid bij fraudepraktijken, en de geldende nationale wetgeving de aansprakelijkheid van de aangever rechtvaardigt.

8. *Indien een beroep wordt gedaan op IOSS, wie is er dan aansprakelijk voor de betaling van aanvullende btw (evenals voor sancties en intresten) wanneer onderwaardering wordt vastgesteld nadat de goederen zijn vrijgegeven?*

Na vrijgave worden door de belastingautoriteiten controles uitgevoerd op de IOSS-btw-aangifte en de boekhouding van de verkoper. In dit geval is de enige persoon die aansprakelijk is voor de aanvullende btw (evenals voor sancties en intresten) die moet worden betaald na vrijgave van de goederen met gebruikmaking van het IOSS, de leverancier, de aangenomen leverancier of de tussenpersoon. De aangever kan uiteindelijk ook aansprakelijk worden gesteld wanneer hij actief betrokken is bij fraudepraktijken.

9. *Wat gebeurt er als de waarde van de goederen op het moment dat ze bij de douane worden aangebracht, verschilt van de waarde in de documenten die bij de goederen zijn gevoegd (bv. op het moment van aankoop gold voor de goederen een promotie/korting)?*

De intrinsieke waarde bij invoer is de nettoprijs die de consument heeft betaald op het moment van levering (d.w.z. op het moment dat de betaling van de consument werd aanvaard), zoals weergegeven in het document dat bij de goederen is gevoegd (d.w.z. de handelsfactuur). In geval van twijfel kunnen de douaneautoriteiten de consument (d.w.z. de importeur) om een betalingsbewijs vragen voordat de goederen in het vrije verkeer worden gebracht.

3.1.5. Wisselkoers

Wanneer de leverancier/elektronische interface voor de invoerregeling opteert, moeten alle afstandsverkopen van ingevoerde goederen waarvan de waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt, worden aangegeven volgens IOSS. Het IOSS, en alle voordelen ervan, is evenwel niet van toepassing op verkopen van goederen met een waarde die hoger is dan 150 EUR. Om te bepalen of het IOSS van toepassing is voor een specifieke verkoop, moet de leverancier/elektronische interface de in artikel 91, lid 2, van de btw-richtlijn (voor de dagelijkse wisselkoers van de Europese Centrale Bank) bepaalde wisselkoers gebruiken die geldt op de dag dat de betaling wordt aanvaard, ongeacht wanneer de goederen daadwerkelijk in de EU zullen worden ingevoerd.

Bij invoer wordt de drempel van 150 EUR opnieuw gecontroleerd voor douanedoeleinden, deze keer aan de hand van de wisselkoers die geldt voor het bepalen van de douanewaarde, d.w.z. de wisselkoers die op het moment van invoer geldt. Laatstgenoemde is de maand ervoor vastgelegd en geldt voor alle invoer die gedurende de huidige maand plaatsvindt.

Om situaties te vermijden waarin op het moment van levering een waarde van minder dan 150 EUR geldt, maar die bij invoer hoger zou zijn dan de drempel van 150 EUR, is het aanbevolen dat de verkoper/elektronische interface die een beroep doet op het IOSS op de bij de zending gevoegde factuur, de prijs in EUR aangeeft zoals deze is bepaald op het

moment dat de betaling van de goederen werd aanvaard. Dit wordt dan door de douaneautoriteiten aanvaard bij invoer van de goederen in de EU en voorkomt op die manier mogelijke dubbele btw-heffing bij invoer.

In het geval dat de lidstaat van invoer een andere valuta dan EUR gebruikt, wordt aanbevolen dat de lidstaat het bedrag dat in EUR op de factuur staat vermeld, accepteert zoals hierboven vermeld, zowel voor douane- als belastingdoeleinden. Indien de prijs in EUR niet op de factuur wordt vermeld, moet de douane de wisselkoers gebruiken die op het moment van invoer geldt.

Bijvoorbeeld:

Afstandsverkoop van goederen volgens de IOSS-regeling met eindbestemming in Duitsland, ingevoerd in de EU via Polen waar ze worden aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen. De bij de zending gevoegde factuur is opgemaakt in EUR en de Poolse douane wordt aangeraden de waarde in EUR te aanvaarden.

Als het factuurbedrag in vreemde/niet-EU-valuta is uitgedrukt en de omrekening bij invoer rond de 150 EUR ligt, krijgen de douaneautoriteiten de aanbeveling om een passende strategie te volgen met betrekking tot de controle op de intrinsieke waarde van 150 EUR. Zie hoofdstuk 4, vraag 21 in de [Toelichting inzake btw](#).

3.1.6. Zendingen groeperen

Er zijn twee mogelijke scenario's om bestellingen te combineren in het kader van IOSS:

- (i) meerdere bestellingen van dezelfde consument die in één zending worden gegroepeerd; en
- (ii) meerdere bestellingen van verschillende consumenten die in één geconsolideerde zending worden gegroepeerd.

Indien verkopers de in (i) genoemde bestellingen in één zending verzenden, moet voor de volledige zending één douaneaangifte worden ingediend. In dit geval moet de persoon die de goederen verzendt, zich ervan bewust zijn dat de douane bij invoer douanerechten en btw zal heffen over de gehele waarde van de zending als deze meer dan 150 EUR bedraagt. In dit geval moet de leverancier/elektronische interface de uit hoofde van het IOSS betaalde btw terugbetalen aan de consument op basis van het bewijs van betaling van de btw en mogelijk ook de douanerechten die aan de douaneautoriteiten zijn betaald. De leverancier/elektronische interface kan zijn IOSS-btw-aangifte corrigeren (indien reeds ingediend) om aan te geven dat de btw in het kader van het IOSS niet langer is verschuldigd. De leverancier/elektronische interface moet dit bewijs van betaling van de btw door de consument ook in zijn boekhouding bewaren.

Wat betreft de invoer met een geringe waarde die via hun platform wordt gefaciliteerd, hebben de elektronische interfaces over het algemeen geen zicht op de groeperingen, en elektronische interfaces kunnen dit niet controleren indien dat volledig onder de verantwoordelijkheid van de onderliggende leverancier valt.

In dat geval is de elektronische interface dus genoodzaakt om bepaalde redelijke aannames te doen, bv. wanneer meerdere goederen tegelijkertijd door dezelfde consument bij dezelfde leverancier worden besteld, moet de elektronische interface ervan uitgaan dat de goederen één enkele zending vormen. Als dezelfde consument op dezelfde dag meerdere afzonderlijke bestellingen plaatst, moet de elektronische interface er eveneens van uitgaan dat de goederen die tot de verschillende bestellingen behoren, afzonderlijke zendingen vormen.

Wat betreft het scenario onder punt ii), was men in Zaak C-7/08 van het Hof van Justitie van de Europese Unie van mening dat groepezendingen waarvan de totale intrinsieke waarde de limiet van 150 EUR overschrijdt, maar die afzonderlijk bezien een te verwaarlozen waarde hebben, kunnen worden vrijgesteld van rechten bij invoer, op voorwaarde dat elk pakket van de groepezending individueel is geadresseerd aan een zich in de EU bevindende geadresseerde.

Dat zou betekenen dat indien een zending op het niveau van de bestelling in aanmerking komt voor IOSS en in een afzonderlijk geëtiketteerd pakket naar de geadresseerde wordt verzonden, maar opnieuw wordt gegroepeerd in een groter pakket samen met andere pakketten die aan verschillende geadresseerden zijn gericht en in de douaneaangifte een geldig IOSS-identificatienummer is opgegeven, de vrijstelling van btw bij invoer voorrang heeft.

Overwegende dat de informatie over de importeurs in de koptekst van de douaneaangifte moet worden vermeld, zouden bij deze oplossing evenveel douaneaangiften moeten worden ingediend als er importeurs zijn (individuele geadresseerden).

De douaneautoriteiten kunnen niettemin verificaties uitvoeren om te beoordelen of een bestelling of een zending kunstmatig werd gesplitst om in aanmerking te komen voor vrijstelling van rechten, in welk geval ook douanerechten zullen worden geheven.

3.1.7. Terugzending van IOSS-goederen

De douaneformaliteiten die van toepassing zijn op de terugzending van de goederen, worden beschreven in hoofdstuk 4 — Formaliteiten voor de uitvoer en wederuitvoer van zendingen met een geringe waarde, en in hoofdstuk 5 — Ongeldigmaking van de douaneaangifte.

Als het artikel met succes is geleverd bij de importeur die nadien beslist om het terug te zenden naar de verkoper, hangt de procedure af van de instructies van de onderliggende verkoper voor de consument met betrekking tot de organisatie van de terugzending.

De verkoper betaalt de btw terug aan de consument (d.w.z. de importeur) als onderdeel van de vergoeding van de waarde van de goederen. Dit leidt tot een correctie in de periodieke IOSS-btw-aangifte en de boekhouding van de belastingplichtige die gebruikmaakt van het IOSS of van zijn tussenpersoon, en het bewijs van terugzending moet worden bewaard in de boekhouding.

Er zijn situaties waarin de ingevoerde goederen defect zijn, maar waar de verkoper de importeur toestemming geeft om ze te houden in plaats van ze terug te zenden, waarna de verkoper nieuwe goederen verzendt.

Vanuit douanestandpunt zullen er twee douaneaangiften worden ingediend voor het in het vrije verkeer brengen, aangezien ze betrekking hebben op verschillende goederen die worden vrijgegeven voor de eengemaakte markt. De btw-procedure moet volgens de huidige situatie voor de vervanging van goederen verlopen.

3.1.8. Maandelijks verslag

Basisconcept

Om toezicht te houden op het correcte gebruik van het IOSS-btw-identificatienummer en om te voorkomen dat goederen illegaal worden ingevoerd met vrijstelling van btw in het kader van het IOSS, werd in de btw-richtlijn een specifieke controlemaatregel ingevoerd. Hiervoor moeten de lidstaten een maandelijks verslag opstellen met de totale waarde van de IOSS-goederen die gedurende een bepaalde maand in die lidstaat zijn ingevoerd, met aanduiding van de totale waarde van de invoer per IOSS-btw-identificatienummer. Dat verslag moet worden gedeeld met de belastingautoriteit van de relevante lidstaat van identificatie, die de verslagen kan gebruiken om de opgegeven bedragen te vergelijken met de inhoud van de IOSS-btw-aangifte en zo over een bijkomende vorm van toezicht beschikt. De personen die de douaneaangifte indienen, hebben geen verplichtingen in verband met het maandelijks verslag.

Het Surveillance-systeem van de EU houdt toezicht op de invoer en de uitvoer van specifieke goederen in/uit de eengemaakte markt van de Unie op het gebied van volumes en/of waarde en wordt gebruikt om de verplichting van de lidstaten met betrekking tot de maandelijks lijst in het kader van het IOSS na te komen.

Het Surveillance-systeem wordt beheerd door DG Belastingen en Douane-unie. De belangrijkste gegevensbronnen van het Surveillance-systeem zijn de douaneaangiften voor invoer en uitvoer die worden beheerd door de nationale systemen voor de verwerking van douaneaangiften.

Hoe werkt het?

De lidstaten zenden de relevante gegevenselementen van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen op regelmatige tijdstippen naar het Surveillance-systeem. Het

Surveillance-systeem consolideert deze informatie en zet deze om in informatie die kan worden gebruikt voor verslaglegging en analyse.

In geval van IOSS moeten de lidstaten de totale waarde van de goederen die in het kader van het IOSS zijn vrijgesteld van btw en die gedurende een bepaalde maand in die lidstaat in het vrije verkeer zijn gebracht, opslaan en ter beschikking stellen van andere lidstaten. De waarden moeten per IOSS-btw-identificatienummer worden opgegeven. Hierdoor kunnen de bevoegde belastingautoriteiten van de lidstaten de heffingsgrondslag van de btw, die resulteert uit de gegevenselementen van de douaneaangifte, vergelijken met de waarden die in de IOSS-btw-aangiften zijn aangegeven.

3.2. BIJZONDERE REGELING

3.2.1. Basisconcept en beschrijving van het proces (volledig traject)

Basisconcept

De werkingssfeer van de bijzondere regeling is beperkt tot de invoer van goederen in zendingen met een intrinsieke waarde die niet hoger is dan 150 EUR en waarvan de verzending of het vervoer eindigt in de lidstaat van invoer. Goederen die zijn onderworpen aan accijnzen, zijn uitgesloten van de bijzondere regeling. Voor meer informatie over de werkingssfeer, zie hoofdstuk 4, punt 4.3.3, van de [Toelichting inzake btw](#).

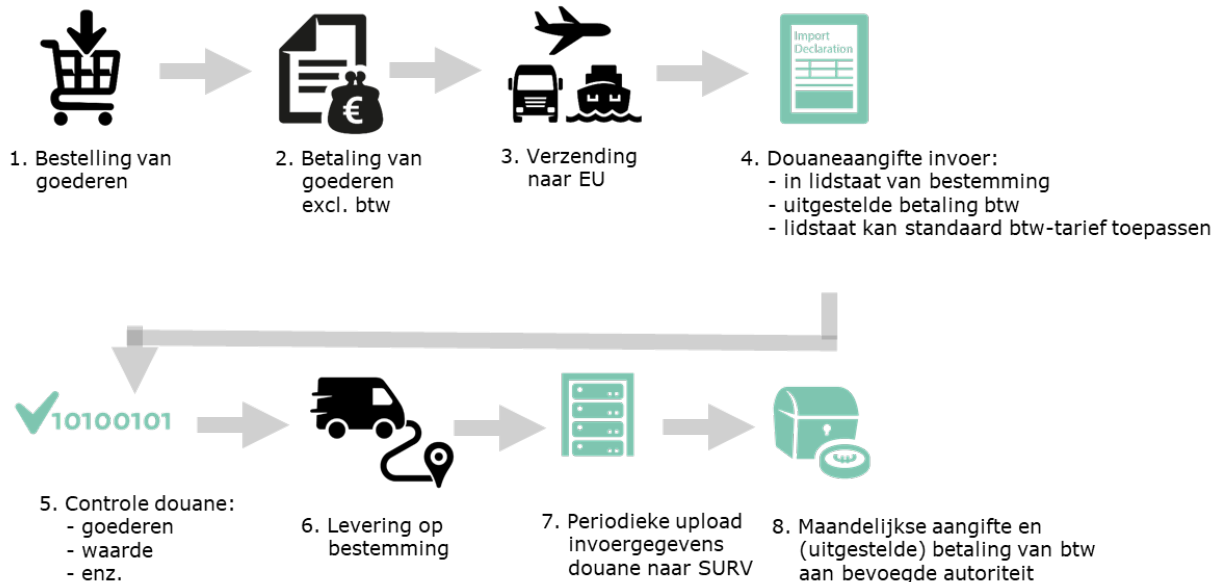
Het doel van de bijzondere regeling is de inning van invoer-btw te vereenvoudigen voor zendingen met een geringe waarde die in de EU worden ingevoerd en wanneer het IOSS niet wordt gebruikt. Het gebruik van de bijzondere regeling is evenwel optioneel voor de persoon die de goederen voor rekening van de geadresseerde (d.w.z. de importeur) aangeeft.

Er moet worden opgemerkt dat **btw niet wordt beschouwd als invoerrecht in de zin van artikel 5, punt 20, DWU. De in de DWU vastgestelde douaneformaliteiten zijn van toepassing op de invoer van zendingen met een geringe waarde. De aansprakelijkheid voor de invoer-btw is evenwel gedefinieerd in artikel 369 septvicies van de btw-richtlijn en wordt geïnd in overeenstemming met de in artikel 369 novovicies, leden 1 en 2. In deze regels is voorzien dat de persoon voor wie de goederen zijn bestemd, de enige aansprakelijke is voor de betaling van invoer-btw. Deze bepaling moet in deze zin worden omgezet in de nationale btw-wetgeving van de lidstaten.**

Beschrijving van het proces

De onderstaande afbeelding geeft een overzicht van het proces van de bijzondere regelingen:

Bijzondere regeling

De bijzondere regeling kan uitsluitend worden gebruikt indien de lidstaat van bestemming van de goederen en de lidstaat van invoer dezelfde zijn, met name wanneer de eindbestemming van de goederen naar de importeur in de lidstaat is gelegen waar de goederen in het vrije verkeer worden gebracht. Dit is noodzakelijk, aangezien de btw in de lidstaat van invoer is verschuldigd en die lidstaat de btw die in een andere lidstaat van toepassing is, niet kan innen.

In dezelfde geest is het bevoegde douanekantoor voor de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde, wanneer gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling, het kantoor in de lidstaat waar de eindbestemming is gelegen (artikel 221, lid 4, UV/DWU).

In overeenstemming met artikel 201 van de btw-richtlijn kan de persoon die aansprakelijk is voor de betaling van de invoer-btw, elke persoon (of personen) zijn die door de lidstaat van invoer is aangewezen of erkend als aansprakelijke. In de praktijk is in het algemeen de geadresseerde (d.w.z. de importeur) aansprakelijk voor de betaling van de invoer-btw.

De btw is alleen verschuldigd indien de btw daadwerkelijk werd geïnd bij de geadresseerde (d.w.z. de importeur), zodat omslachtige teruggaafprocedures worden vermeden in gevallen waarin de goederen niet konden worden geleverd of door de geadresseerde (d.w.z. de importeur) werden geweigerd. De boekhouding moet worden bijgehouden door de persoon die gebruikmaakt van de bijzondere regeling (doorgaans postaanbieders, koeriersdiensten, douane-expediteurs en soortgelijke marktdeelnemers,

op voorwaarde dat zij diegenen zijn die de goederen bij de douane hebben aangebracht). De boekhouding moet het mogelijk maken het totale btw-bedrag dat gedurende een bepaalde maand werd geïnd, vast te stellen en bewijs te leveren voor de gevallen waarin de btw niet kon worden geïnd omdat de goederen niet werden geleverd.

Er moet worden opgemerkt dat voor het gebruik van de bijzondere regeling geen specifieke douanevergunning is vereist. De lidstaten kunnen evenwel eisen dat de persoon die een beroep doet op de bijzondere regeling, voldoet aan de voorwaarden die gelden voor het verlenen van een vergunning voor uitgestelde betaling in overeenstemming met artikel 110 DWU.

Het gebruik voor de bijzondere regeling van de vergunning voor uitgestelde betaling die wordt verleend met het oog op de douanerechten, is alleen mogelijk indien de voorwaarden voor de uitgestelde betaling dezelfde zijn, d.w.z. de betaaldatum is de 16e van de volgende maand, met betrekking tot het totale bedrag aan rechten dat gedurende een bepaalde maand verschuldigd is geworden, in overeenstemming met artikel 108, lid 1, tweede alinea, DWU.

In het kader van de bijzondere regeling kunnen de lidstaten het systematische gebruik van het standaard btw-tarief toestaan om de aangifteprocedure te vereenvoudigen voor de personen die gebruikmaken van de bijzondere regeling en optreden als douanevertegenwoordiger voor rekening van de importeurs (d.w.z. de geadresseerden). Omwille van het grote aantal zendingen met een geringe waarde zouden deze aanbieders anders moeilijkheden hebben om de verminderde btw-tarieven correct toe te passen.

Voorbeeld voor het gebruik van de douaneaangifte met gegevensset H7

Een consument in lidstaat A heeft online een boek besteld bij een verkoper in een derde land. Het boek wordt per post naar de EU vervoerd. De verkoper is niet geregistreerd voor IOSS, dus moet de invoer-btw worden betaald bij invoer. De intrinsieke waarde van het boek is 60 EUR, dus kan de douaneaangifte met gegevensset H7 worden gebruikt voor de inklaring van het pakket in lidstaat A. De postaanbieder in lidstaat A geeft de goederen aan via de bijzondere regeling, duidt de consument in de EU aan als de importeur en vermeldt de codes C07 en F49 in het veld voor de code voor aanvullende regeling (G.E. 11 10 000 000). De douane brengt de goederen in het vrije verkeer met uitstel van betaling voor de btw¹⁴. De postaanbieder berekent de btw aan de hand van het standaard btw-tarief in lidstaat A en int de btw van de consument om het boek te kunnen leveren. De postaanbieder betaalt het overeenkomstige btw-bedrag uiterlijk de 16e van de volgende maand aan de douane-/belastingautoriteiten.

¹⁴ Zoals bedoeld in artikel 369 novovicies van de btw-richtlijn.

3.2.2. Aansprakelijkheid van de actoren in het kader van de bijzondere regeling

3.2.2.1. Algemene aansprakelijkheid

Algemeen gesproken, moet de douaneaangifte worden ingediend via een directe of indirecte vertegenwoordiger.

Wat betreft de aansprakelijkheid voor de betaling van de btw, hebben de betrokken partijen de volgende verantwoordelijkheden:

- ✓ de consument (doorgaans de geadresseerde (importeur) van het pakket) is aansprakelijk voor de betaling van de btw; en
- ✓ de persoon die gebruikmaakt van de bijzondere regeling (doorgaans de persoon die de goederen voor rekening van de consument bij de douane aanbrengt), is aansprakelijk voor de inning van de btw bij de importeur en voor de betaling van de geïnde btw aan de douane-/belastingautoriteiten. De betaling aan de douane- of belastingautoriteiten moet maandelijks gebeuren.

3.2.2.2. Onderwaardering

Als de douaneautoriteiten menen dat goederen waarvoor de bijzondere regeling is gebruikt, zijn ondergewaardeerd en dat de correcte intrinsieke waarde hoger is dan 150 EUR, en dit vermoeden wordt bevestigd, dan zijn de op de correcte waarde berekende douanerechten verschuldigd en gelden de respectieve DWU-bepalingen. Het vermoeden van onderwaardering kan op verschillende tijdstippen in het proces worden bevestigd.

Indien de goederen in het vrije verkeer werden gebracht op basis van een douaneaangifte met gegevensset H7 en de onderwaardering vóór aanvaarding van de douaneaangifte wordt vastgesteld, wordt de aangifte verworpen en moet de aangever een nieuwe douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen indienen met gegevensset H1 of, indien van toepassing, H6 of I1.

Indien de onderwaardering werd vastgesteld tijdens de controle van de douaneaangifte of in de loop van de controle na vrijgave, dan zijn de in punt 2.2.3 beschreven procedures van toepassing.

3.2.3. Procedure voor de maandelijksse betaling

De persoon die gebruikmaakt van de bijzondere regeling (doorgaans de douanevertegenwoordiger die voor rekening van de importeur/geadresseerde optreedt), is aansprakelijk voor de inning van de btw bij de consument en voor de betaling van de geïnde btw aan de douaneautoriteiten. Deze betaling moet uiterlijk de 16e van de maand volgend op de inning van de btw gebeuren.

Uit hoofde van artikel 369 novovicies van de btw-richtlijn moet de in het kader van de bijzondere regeling geïnde btw maandelijks elektronisch worden aangegeven. Op de aangifte wordt het totale btw-bedrag vermeld dat in de desbetreffende kalendermaand is geïnd. Er moet worden opgemerkt dat een dergelijke aangifte geen douaneaangifte is zoals bedoeld in artikel 5, punt 12, DWU.

De lidstaten kunnen evenwel eisen dat de persoon die een beroep doet op de bijzondere regeling, voldoet aan de voorwaarden die gelden voor het verlenen van een vergunning voor uitgestelde betaling in overeenstemming met artikel 110 DWU. Deze mogelijkheid, met name om op het moment van invoer voor elke afzonderlijke zending geen btw te innen, bestaat reeds in verscheidene lidstaten. Om dezelfde vergunning te kunnen gebruiken, moet worden gecontroleerd of de uiterste betaaldatum de 16e van de volgende maand is.

De personen die gebruikmaken van de bijzondere regeling, moeten de douaneafhandeling waarbij de btw in het kader van de bijzondere regeling werd geïnd, gedurende een door de lidstaat van invoer bepaalde periode bewaren in de boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende details bevatten, zodat de belasting- en/of douaneautoriteiten van de lidstaat van invoer kunnen controleren of de btw correct werd aangegeven en geïnd. Voor meer informatie, zie hoofdstuk 4, punt 4.3.6, van de [Toelichting inzake btw](#).

Als de goederen niet konden worden geleverd gedurende dezelfde maand als die waarin ze in het vrije verkeer werden gebracht, betekent dit dat de btw niet daadwerkelijk werd geïnd gedurende die maand, overeenkomstig artikel 369 novovicies, lid 1, van de btw-richtlijn. Deze btw-bedragen moeten de daaropvolgende maand worden aangegeven zodra de levering heeft plaatsgevonden en de persoon die gebruikmaakt van de bijzondere regeling, de btw heeft geïnd bij de importeur.

Bijvoorbeeld:

De goederen worden op 31 augustus 2021 in Bulgarije in het vrije verkeer gebracht door de Bulgaarse postaanbieder die optreedt als indirecte douanevertegenwoordiger van de consument. Op 2 september 2021 betaalt de consument aan de Bulgaarse postaanbieder het btw-bedrag dat overeenkomt met het standaard btw-tarief. De Bulgaarse postaanbieder is verplicht om deze btw uiterlijk 16 oktober 2021 te betalen, samen met alle andere btw die in het kader van de bijzondere regeling in de maand september 2021 werd geïnd.

3.2.4. Terugzending van goederen, terugbetaling van btw

De douaneformaliteiten die van toepassing zijn op de terugzending van de goederen, worden beschreven in hoofdstuk 4 — Formaliteiten voor de uitvoer en wederuitvoer van zendingen met een geringe waarde, en in hoofdstuk 5 — Ongeldigmaking van de douaneaangifte.

Als de goederen niet konden worden geleverd bij de geadresseerde (d.w.z. de importeur), is de btw in het kader van de bijzondere regeling niet verschuldigd. In dat geval wordt de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ongeldig gemaakt en worden de goederen terug naar de oorspronkelijke afzender gezonden. In de maandelijkse btw-aangifte moet de persoon die gebruikmaakt van de bijzondere regeling, verwijzen naar de ongeldig gemaakte douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen en de uitvoer (terugzending) van de goederen.

Voor de douaneformaliteiten die van toepassing zijn op goederen die met succes zijn geleverd aan de geadresseerde (d.w.z. de importeur) die nadien beslist om ze terug te zenden naar de verkoper, zie de gedetailleerde procedure in de laatste alinea van hoofdstuk 5.1.

3.2.5. Surveillance-verslagen

De gegevens van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen in het kader van de bijzondere regeling worden naar het Surveillance-systeem verstuurd. Er wordt evenwel geen maandelijks verslag van de respectieve invoeren opgesteld.

3.3. STANDAARD MECHANISME VOOR DE INNING VAN BTW

3.3.1. Basisconcept

Indien voor de inning van de invoer-btw geen vereenvoudiging (IOSS of bijzondere regeling) wordt gebruikt, gelden de standaard voorschriften en wordt de invoer-btw geïnd in overeenstemming met de geldende douanevoorschriften en met de artikelen 201, 274 en 275 van de btw-richtlijn.

3.3.2. Beschrijving van het proces

Wanneer een beroep wordt gedaan op het standaard mechanisme voor de inning van btw, kunnen goederen die in overeenstemming met artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, DRR zijn vrijgesteld van douanerechten, alleen worden aangegeven voor het in het vrije verkeer brengen in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt, overeenkomstig artikel 221, lid 4, UV/DWU. Dat betekent dat de lidstaat van invoer en de lidstaat van bestemming (consumptie) dezelfde moeten zijn. Dit is noodzakelijk, aangezien de btw in de lidstaat van invoer is verschuldigd en die lidstaat de btw niet kan innen tegen het btw-tarief dat van toepassing is in een andere lidstaat. De persoon die de aangifte indient, kan kiezen tussen de douaneaangifte met gegevensset H7, I1 of H1 (de gegevensset H6 is beperkt tot postaanbieders).

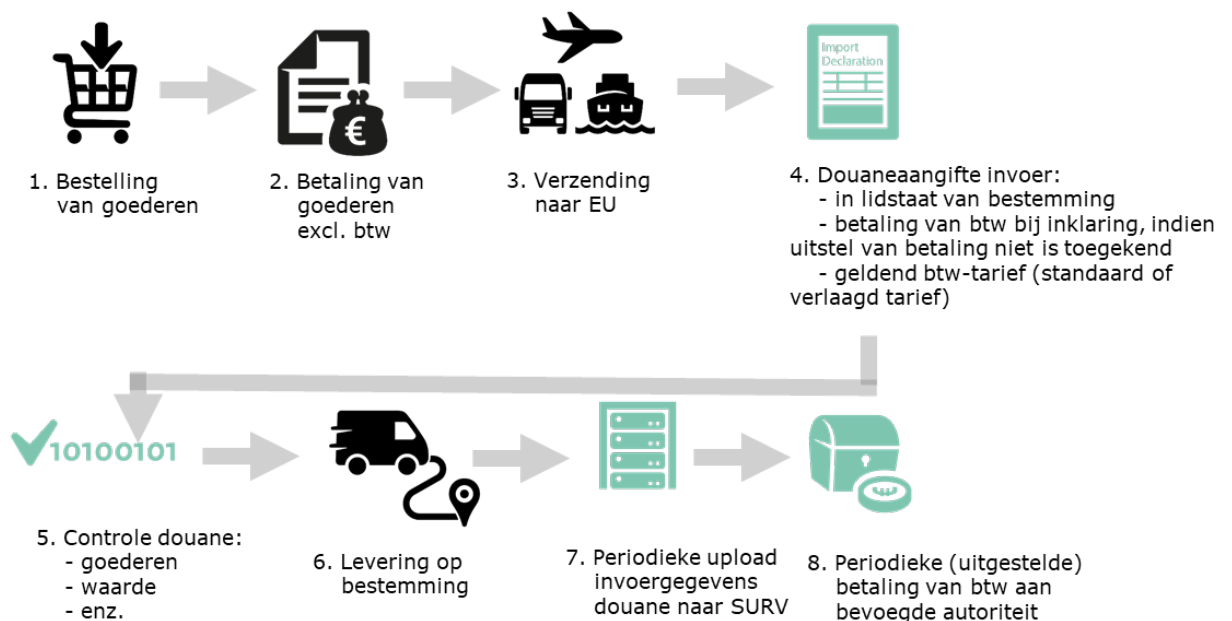
Bij invoer kan de persoon die aansprakelijk is voor de betaling van de invoer-btw, elke persoon (of personen) zijn die door de lidstaat van invoer is aangewezen of erkend als aansprakelijke, overeenkomstig artikel 201 van de btw-richtlijn. In de praktijk zijn doorgaans de importeur (d.w.z. de geadresseerde) en, in geval van indirecte

vertegenwoordiging, de persoon die de douaneaangifte indient, gezamenlijk aansprakelijk voor het betalen van de invoer-btw.

Wanneer tot 1 oktober 2021 goederen in een postzending in het vrije verkeer worden gebracht door een andere handeling in overeenstemming met artikel 141, lid 3, GV, moet de aangever alleen btw betalen aan het douanekantoor van invoer indien de douaneaangifte is aanvaard en de goederen in die postzending in het vrije verkeer zijn gebracht en zijn geleverd bij de geadresseerde. Als de goederen niet bij de geadresseerde konden worden geleverd, wordt de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen geacht niet te zijn ingediend en worden de goederen in die postzending geacht in tijdelijke opslag te blijven totdat ze opnieuw worden uitgevoerd, vernietigd of anderszins verwijderd in overeenstemming met artikel 198 DWU.

Het volgende overzicht geeft een meer gedetailleerd beeld van de standaard procedure:

Standaard mechanisme voor inning van btw

4. FORMALITEITEN VOOR DE UITVOER EN WEDERUITVOER VAN ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE

4.1. Overzicht

Soort zending	Waarde van de goederen	Douaneformaliteiten van toepassing op de		Formaliteiten van toepassing op de btw-vergoeding	
		Uitvoer van Uniegoederen	Terugzending van ingevoerde goederen		
Post- en expreszendingen	≤ 150 EUR (IOSS en niet-IOSS)	Aangifte door een andere handeling Artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU Bepaalde gegevens moeten worden aanvaard door en beschikbaar zijn voor de douane	Aangifte door een andere handeling met bepaalde gegevens die moeten worden aanvaard door en die beschikbaar moeten zijn voor de douane ¹⁵ (In overeenstemming met artikel 141, lid 4 bis, en, indien van toepassing, met artikel 142, punt b), GV/DWU)	Ongeldigmaking van de douaneaangifte voor invoer en delging van de verplichting.	
	> 150 EUR ≤ 1 000 EUR	Aangifte door een andere handeling Artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU Bepaalde gegevens moeten worden aanvaard door en beschikbaar zijn voor de douane	Elektronische uitvoeraangifte (In overeenstemming met artikel 142, punt b), GV/DWU is de aangifte door een andere handeling niet beschikbaar)	IOSS Terugbetaling btw direct door leverancier	Niet-IOSS Terugbetaling btw of kwijtschelding door douane- of belastingautoriteiten.
				Ongeldigmaking van de douaneaangifte voor invoer en delging van de btw-verplichting	

4.2. POSTZENDINGEN

4.2.1. Werkingssfeer van de douaneaangifte voor uitvoer door een andere handeling

a) Rechtsgrondslag

Volgens artikel 140, lid 1, punt d), artikel 141, lid 4, en artikel 142, GV/DWU worden goederen in postzendingen waarvan de waarde niet hoger is dan 1 000 EUR en waarop geen rechten bij uitvoer van toepassing zijn, geacht te zijn aangegeven voor uitvoer doordat ze het douanegebied van de Unie verlaten, op voorwaarde dat:

- zij niet onderworpen zijn aan een aanvraag tot terugbetaling van rechten of andere heffingen, tenzij deze aanvraag betrekking heeft op de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het vrije verkeer van goederen die van rechten van invoer zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1186/2009;

¹⁵ Uitzonderlijke tijdelijke situatie (tot 1 oktober 2021) voor het terugzenden van niet-geleverde postzendingen die zijn aangegeven om ze in het vrije verkeer te brengen in overeenstemming met artikel 141, lid 3, GV/DWU. Een dergelijke douaneaangifte wordt geacht niet te zijn ingediend, op basis van artikel 220, lid 2, UV/DWU.

- zij niet aan verboden en beperkingen zijn onderworpen; en
- zij niet aan andere bijzondere formaliteiten zijn onderworpen die in de Uniewetgeving zijn voorzien en die de douaneautoriteiten verplicht moeten toepassen (zoals accijnsgoederen die worden behandeld in Richtlijn 2020/262/EU of niet-Uniegoederen die het voorwerp zijn van opslag in een douane-entrepot, actieve veredeling, tijdelijke invoer, in een vrije zone of tijdelijke opslag, en die opnieuw worden uitgevoerd).

De eerste voorwaarde heeft betrekking op de gevallen waarin een btw-vergoeding wordt aangevraagd (bv. terugzending van goederen) op grond van de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het vrije verkeer die wordt aangevraagd door de persoon die dergelijke aangifte indient in overeenstemming met artikel 148, lid 3, GV/DWU. Zulke goederen kunnen nog steeds worden uitgevoerd doordat ze het EU-douanegebied verlaten, op voorwaarde dat de waarde ervan niet hoger is dan 150 EUR. De postaanbieder zendt de goederen terug met een S10-streepjescode in overeenstemming met de respectieve UPU-voorschriften. Indien een nieuwe S10-streepjescode wordt afgegeven voor de terugzending, moet hiervoor in het poststelsel een kruisverwijzing worden gemaakt naar de S10-streepjescode die bij het pakket behoort dat niet kon worden geleverd. De gegevens waarmee wordt aangetoond dat de goederen die zijn teruggezonden, dezelfde zijn als de goederen die in het vrije verkeer zijn gebracht, moeten in het IT-systeem van de postaanbieder worden bewaard voor het geval er controle is en moeten op verzoek ter beschikking worden gesteld van de douane.

Uit artikel 142, punt b), GV/DWU blijkt dat, boven het drempelbedrag, goederen in postzendingen waarvoor een aanvraag tot terugbetaling van rechten of andere heffingen is gedaan, niet kunnen worden uitgevoerd door het verlaten van het douanegebied van de EU. Bijgevolg is een elektronische aangifte tot uitvoer vereist.

b) Bepaling van de drempelbedragen

De waarde van de postzendingen wordt aangegeven in het formulier CN22/CN23. Dit komt overeen met de statistische waarde die in G.E. 99 06 000 000 van de aangifte tot uitvoer moet worden opgegeven.

4.2.2. *Procedure voor de uitvoer van postzendingen*

a) Bepaling van de douanekantoren van uitvoer en uitgang

De bepalingen van artikel 329, lid 7, UV/DWU kunnen ook gelden wanneer een postaanbieder goederen uit het douanegebied van de Unie vervoert onder geleide van een enkele overeenkomst voor vervoer. In deze situatie en op verzoek van de aangever is het

douanekantoor van uitgang het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats waar de goederen in het kader van een enkele overeenkomst ten laste worden genomen.

In uitzonderlijke gevallen kan een beroep worden gedaan op artikel 221, tweede alinea, UV/DWU.

Het vervoersdocument in de poststroom is het formulier CN37 (land en zee)/CN38 (lucht)/CN41 (land- en zeepost per vliegtuig) en wordt uitgewisseld tussen de postaanbieder en de vervoerder. In dit formulier worden alle recipiënten in de zending beschreven. Vervolgens is het, wat betreft het verzendingsformulier (PREDES), mogelijk om het verband te leggen met het artikelniveau.

b) Douaneformaliteiten die worden geacht te zijn uitgevoerd door de handeling zoals bedoeld in artikel 141, lid 4, GV/DWU

De uitgang van de goederen in postzendingen wordt beschouwd als de handeling van de aangifte tot uitvoer en bevat de volgende formaliteiten in overeenstemming met artikel 218 UV/DWU:

- a) het aanbrengen van de goederen bij de douane in overeenstemming met artikel 267 DWU;
- b) het aanvaarden van de douaneaangifte door de douaneautoriteiten in overeenstemming met artikel 172 DWU;
- c) het vrijgeven van de goederen door de douaneautoriteiten in overeenstemming met artikel 194 DWU.

c) Vrijstelling van indienen van een aangifte vóór vertrek voor veiligheids-/beveiligingsdoeleinden

Overeenkomstig artikel 245, lid 1, punt d), GV/DWU moet voor goederen die volgens de voorschriften van het Wereldpostverdrag worden vervoerd, geen aangifte vóór vertrek worden ingediend.

d) Uitwisseling van elektronische berichten tussen posten

Volgens het Wereldpostverdrag moeten alle goederen die binnen de poststroom worden vervoerd, vanaf 2021 worden aangegeven via een elektronisch ITMATT-bericht zodra het artikel wordt beschouwd als goed en indien een douaneaangifte moet worden ingediend. Deze verplichtingen worden vastgesteld voor alle soorten postzendingen.

4.2.3. *Postzendingen wederuitvoeren*

Overeenkomstig artikel 270 DWU is de wederuitvoer van toepassing op niet-Uniegoederen die het voorwerp zijn van opslag in een douane-entrepot, actieve veredeling, tijdelijke invoer of die zich in een vrije zone of tijdelijke opslag bevonden. Aangezien de meeste zendingen met een geringe waarde in het vrije verkeer zijn gebracht, krijgen ze in geval van een terugzending de Uniestatus, waardoor ze niet kunnen worden wederuitgevoerd. De enige uitzondering geldt voor postzendingen met een geringe waarde die onder artikel 220 UV/DWU vallen, tijdens de overgangsperiode voor postzendingen en uiterlijk aan het einde van de uitrolperiode voor release 1 van ICS-2, d.w.z. 1 oktober 2021.

4.3. EXPRESZENDINGEN

4.3.1. *Werkingsfeer van douaneaangifte voor uitvoer door een andere handeling*

a) Rechtsgrondslag

Goederen in een expreszending waarvan de waarde niet hoger is dan 1 000 EUR en waarop geen rechten bij uitvoer van toepassing zijn, kunnen voor uitvoer worden aangegeven via een aangifte door een andere handeling (artikel 140, lid 1, punt d), en artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU). De uitvoer door een andere handeling voor goederen in expreszendingen kan ongeacht de vervoerswijze worden gebruikt.

Dergelijke goederen worden geacht te zijn aangegeven voor uitvoer door middel van het aanbrengen ervan overeenkomstig artikel 267 DWU bij het douanekantoor van uitgang, op voorwaarde dat de gegevens in het vervoersdocument en/of op de factuur beschikbaar zijn voor en worden aanvaard door de douaneautoriteiten (artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU). Met het oog op het aanbrengen van de goederen, kan de koeriersdienst de gegevens, indien ze zijn aanvaard door de douaneautoriteiten, via zijn boekhouding beschikbaar stellen voor de douane in plaats van ze in te dienen door middel van een kennisgeving.

De aangifte door een andere handeling van de goederen in een expreszending kan worden gebruikt onder dezelfde voorwaarden die gelden voor de goederen in postzendingen, zoals bedoeld in artikel 142 GV/DWU:

- de goederen zijn niet onderworpen aan een aanvraag tot terugbetaling van rechten of andere heffingen, tenzij deze aanvraag betrekking heeft op de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het vrije verkeer van goederen die van rechten van invoer zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 23, lid 1, of artikel 25, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1186/2009;
- zij niet aan verboden en beperkingen zijn onderworpen;
- zij niet aan andere bijzondere formaliteiten zijn onderworpen die in de Uniewetgeving zijn voorzien en die de douaneautoriteiten verplicht moeten toepassen (zoals

accijnsgoederen die worden behandeld in Richtlijn 2020/262/EU of niet-Uniegoederen die het voorwerp zijn van opslag in een douane-entrepot, actieve veredeling, tijdelijke invoer, in een vrije zone of tijdelijke opslag, en die opnieuw worden uitgevoerd).

Op grond van de enkele overeenkomst voor vervoer hebben de douaneautoriteiten de mogelijkheid om te onderzoeken of de zending het grondgebied van de EU daadwerkelijk heeft verlaten. Dit kan, indien nodig, worden gecontroleerd via een op audits gebaseerde controle.

In lijn met de eerste voorwaarde kunnen de goederen in een teruggezonden expreszending waarvan de waarde niet hoger is dan 150 EUR, worden uitgevoerd via een aangifte door een andere handeling (aanbrengen bij de douane). Alle andere expreszendingen (waarde hoger dan 150 EUR) die zijn onderworpen aan een aanvraag tot terugbetaling van rechten, moeten worden aangegeven voor uitvoer via een elektronische douaneaangifte.

Wanneer een geadresseerde weigert de zending te aanvaarden, zendt de koeriersdienst de zending terug naar de afzender met een nieuw houseluchtvrachtbriefnummer en een kruisverwijzing naar het oude houseluchtvrachtbriefnummer. Via deze procedure kunnen de douaneautoriteiten controleren of deze zendingen het douanegebied van de EU fysiek hebben verlaten, zodat ze, na een verzoek van de persoon die de douaneaangifte voor invoer heeft ingediend, een dergelijke aangifte ongeldig kunnen maken in overeenstemming met artikel 148, lid 3, GV/DWU en, indien nodig, de btw kunnen terugbetalen. Deze op audits gebaseerde controle kan via de tracerings- en opsporingssystemen van de koeriersdiensten gebeuren.

4.3.2. Beschrijving van de procedure (artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU)

a) Bepaling van de bevoegde douanekantoren voor uitvoer en uitgang

Ook in dit geval gelden de algemene regels waarmee het kantoor van uitgang wordt gedefinieerd. Overeenkomstig artikel 329, lid 7, UV/DWU en omwille van het feit dat in principe geen formaliteiten moeten worden ingevuld in het douanekantoor op de plaats van uitgang, kunnen de goederen worden aangebracht bij het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats waar de goederen in het kader van een enkele overeenkomst voor vervoer ten laste worden genomen, op voorwaarde dat de goederen het douanegebied van de Unie via de lucht verlaten. Dit douanekantoor is het douanekantoor van uitgang en kan ook in het binnenland zijn gelegen.

Als de goederen in expreszendingen het douanegebied van de EU via de weg verlaten, kan de enkele overeenkomst voor vervoer niet worden gebruikt. In dat geval zijn er twee mogelijkheden:

1. De goederen kunnen worden aangegeven in overeenstemming met artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU door ze aan te brengen bij het douanekantoor van uitgang. De gegevens van deze specifieke kennisgeving van aanbrengen voor uitgang van expreszendingen zijn evenwel niet gedefinieerd op EU-niveau, waardoor het voor de koeriersdiensten belastend

kan zijn om te voldoen aan de eisen/systemen/praktijken inzake gegevens van alle verschillende douanekantoren op de grens van de Unie, met name van die kantoren die zeer geautomatiseerd te werk gaan (of zullen gaan) op basis van een MRN.

2. De goederen kunnen worden aangegeven voor uitvoer door een andere handeling (handeling van aanbrengen; artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU) in een binnenlands douanekantoor en datzelfde binnenlandse kantoor kan de uitgang van de goederen bevestigen indien deze, wanneer mogelijk, onmiddellijk onder een regeling inzake douanevervoer worden geplaatst, bij voorkeur met gebruikmaking van het NCTS. In dat geval wordt het kantoor van vertrek voor douanevervoer beschouwd als het kantoor van uitgang voor de uitvoerprocedure overeenkomstig artikel 329, lid 5 of lid 6, UV/DWU en, bij aankomst aan de grensdoorlaatpost, worden de goederen gedekt door een aangifte voor douanevervoer, waardoor de uitgang ervan uit het douanegebied van de Unie wordt vereenvoudigd. In dat geval moet geen aangifte vóór vertrek worden ingediend overeenkomstig artikel 245, lid 1, punt g), GV/DWU.

Let wel, de in artikel 329, leden 5, 6 en 7, UV/DWU beschreven benaderingen die de bevestiging van de uitgang van de goederen in een binnenlands douanekantoor waarborgen, kunnen van toepassing zijn, ongeacht de waarde van de goederen. Voor goederen met een waarde die hoger is dan 1 000 EUR, moet evenwel een formele aangifte voor uitvoer worden ingediend met daarin de gegevens die noodzakelijk zijn voor de risicoanalyse met het oog op veiligheid en beveiliging.

Het douanekantoor dat bevoegd is om de goederen onder de regeling uitvoer te plaatsen, wordt vastgesteld in overeenstemming met artikel 221, lid 2, eerste en tweede alinea, UV/DWU en kan een van de volgende kantoren zijn:

- 1) het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats waar de exporteur is gevestigd;
- 2) het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats waar de goederen voor uitvoer worden verpakt of geladen;
- 3) een ander douanekantoor in de betrokken lidstaat dat om administratieve redenen bevoegd is voor uitvoer;
- 4) het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats van uitgang.

b) Douaneformaliteiten die worden geacht te zijn uitgevoerd door de handeling zoals bedoeld in artikel 141, lid 4 bis, GV

Het aanbrengen wordt beschouwd als de handeling van de douaneaangifte en bevat de volgende formaliteiten in overeenstemming met artikel 218 UV/DWU:

- a) het aanbrengen van de goederen bij de douane in overeenstemming met artikel 267 DWU;
- b) het aanvaarden van de douaneaangifte door de douaneautoriteiten in overeenstemming met artikel 172 DWU;

- c) het vrijgeven van de goederen door de douaneautoriteiten in overeenstemming met artikel 194 DWU.

c) Vrijstelling van indienen van een aangifte vóór vertrek voor veiligheids-/beveiligingsdoeleinden

Uitvoerezendingen waarvan de waarde niet hoger is dan 1 000 EUR en waarop geen rechten bij uitvoer van toepassing zijn en, op voorwaarde dat ze door een andere handeling voor uitvoer zijn aangegeven, zijn vrijgesteld van een aangifte vóór vertrek zoals bedoeld in artikel 245, lid 1, GV/DWU.

d) Welke gegevens moeten beschikbaar worden gemaakt?

Overeenkomstig artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU moeten de gegevens van het vervoersdocument en/of de factuur ter beschikking worden gesteld van en worden aanvaard door de douaneautoriteiten.

In het DWU-kader is geen gemeenschappelijke gegevensset gedefinieerd voor het aanbrengen van de goederen in geval van uitvoer van goederen in expreszendingen door een andere handeling. De vereisten voor de gegevens worden vastgesteld door de nationale douaneautoriteiten. Deze vereisten hebben voornamelijk betrekking op de gegevens van het vervoersdocument (houseluchtvrachtbrief: afzender (uitvoerder), naam en adres; geadresseerde (importeur), naam en adres; beschrijving van de goederen, waarde, aantal pakketten en gewicht). In geval van terugzendingen moet ook de referentie van de invoeraangifte en/of de houseluchtvrachtbrief voor invoer worden opgegeven.

e) Wanneer moeten de gegevens ter beschikking worden gesteld van de douane?

Om toezicht door de douane mogelijk te maken, moeten de goederen worden aangebracht (d.w.z. de gegevens moeten ter beschikking worden gesteld van de douane) voordat de goederen het douanegebied van de EU verlaten.

f) Bijzondere situaties

→ *indirecte uitvoer*:

In geval van indirecte uitvoer via een luchthaven in een andere lidstaat, kunnen de douaneautoriteiten op de fysieke plaats van uitgang uit de EU de koeriersdienst vragen om een kopie van de enkele overeenkomst voor vervoer te verstrekken overeenkomstig artikel 333, lid 6, punt b), UV/DWU.

5. ONGELDIGMAKING VAN DE DOUANEANGIFTE

5.1. Achtergrond

Het terugzenden van goederen is een typisch kenmerk van e-commerce. Goederen kunnen worden teruggezonden zonder te zijn geleverd, hetzij omdat de ontvanger niet werd gevonden of omdat hij/zij weigert de goederen ten laste te nemen. Naast de gevallen waarin de btw op het moment van de aankoop wordt vereffend in het kader van het IOSS, kan het aantal weigeringen door geadresseerden toenemen na de inwerkingtreding van de nieuwe btw-regels voor e-commerce, omdat consumenten dan verplicht zijn bij levering van de goederen een aanvullende betaling (btw en eventuele servicekosten) uit te voeren.

Tot het einde van de uitrolperiode voor release 1 van ICS-2 moet de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen, in geval van goederen in een postzending die door een andere handeling werden aangegeven voor het vrije verkeer in overeenstemming met artikel 141, lid 3, GV/DWU (d.w.z. andere btw-regeling dan het IOSS dan wel de bijzondere regeling), niet formeel ongeldig worden gemaakt (artikel 220, lid 2, UV/DWU is van toepassing, zoals hieronder in punt 5.3 a) wordt uitgelegd).

Niettemin zal het overgrote deel van de weigeringen naar verwachting niet in deze categorie vallen en zal de formele ongeldigmaking van de elektronische douaneaangifte overeenkomstig artikel 148, lid 3, GV/DWU moeten worden ingediend. Om de gevolgen voor de douanediens en de marktdeelnemers die de douaneaangifte namens de consumenten indienen, te beperken, is de procedure voor de ongeldigmaking evenwel redelijk eenvoudig, zodat deze geen niet te overziene werklast met zich meebrengt voor de douanediens en de dagelijkse werking van bedrijven niet ernstig verstoort.

De ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen is met name relevant in het kader van bijzondere regeling en het standaard mechanisme voor de inning van btw. Volgens de bijzondere regeling zijn de postaanbieders, koeriersdiensten en douane-expediteurs (d.w.z. de personen die gebruikmaken van deze regeling op voorwaarde dat ze de goederen bij de douane hebben aangebracht) alleen aansprakelijk voor de betaling aan de douane- of belastingautoriteiten van de invoer-btw die ze daadwerkelijk hebben geïnd bij de geadresseerde (d.w.z. de importeur).

De goederen die niet konden worden geleverd of die door de geadresseerde (d.w.z. de importeur) werden geweigerd, moeten worden teruggezonden uit hoofde van een nieuwe vervoersovereenkomst (nieuwe S10-streepjescode voor postzendingen en nieuw houseluchtvrachtbriefnummer voor expreszendingen), met inbegrip van een kruisverwijzing naar het vervoersdocument dat werd gebruikt voor de invoer (S10-streepjescode voor postzendingen en houseluchtvrachtbriefnummer voor expreszendingen), en met het oog op de delging van de verplichting tot betaling van de btw moet de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ongeldig worden gemaakt.

Indien de geadresseerde (d.w.z. de importeur) de levering van de oorspronkelijke zending heeft aanvaard en nadien besluit om deze terug te zenden, hangt de procedure af van de manier waarop de consument de terugzending wil organiseren en van de procedure die in de betrokken lidstaat van toepassing is met betrekking tot de aanvraag tot terugbetaling van de btw. De vordering tot terugbetaling van de btw wordt gebaseerd op de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen overeenkomstig artikel 148, lid 3, GV/DWU.

5.1. De wettelijke bepalingen

De ongeldigmaking van de douaneaangifte is een wetshandeling die wordt uitgevoerd door de bevoegde douaneautoriteiten naar aanleiding van een met redenen omkleed verzoek van de aangever en op basis van een beschikking van de douane op grond van artikel 22 DWU.

Alleen in de in artikel 174 DWU genoemde bijzondere gevallen kan een aanvaarde douaneaangifte ongeldig worden gemaakt.

Er zijn twee soorten gevallen waarin een aanvaarde douaneaangifte ongeldig kan worden gemaakt:

- indien de douaneautoriteiten ervan verzekerd worden dat de goederen onmiddellijk onder een andere douaneregeling zullen worden geplaatst; of
- indien de douaneautoriteiten ervan verzekerd worden dat de plaatsing van de goederen onder deze regeling ten gevolge van bijzondere omstandigheden niet langer is gerechtvaardigd.

Indien de douaneautoriteiten de aangever op de hoogte hebben gebracht van hun voornemen om de goederen te onderzoeken, vindt de ongeldigmaking van de douaneaangifte in beide gevallen plaats nadat het onderzoek is verricht.

In bepaalde gevallen kan het verzoek tot ongeldigmaking van de douaneaangifte worden ingediend nadat de goederen zijn vrijgegeven. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn bij e-commercegoederen op grond van artikel 148, lid 3, GV/DWU. In dat geval moet het verzoek tot ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen binnen 90 dagen na de datum van aanvaarding worden ingediend.

5.2. Procedures en formaliteiten

De procedure voor de ongeldigmaking van de douaneaangifte hangt af van het type douaneaangifte.

a) Aangifte door een andere handeling

Als de goederen in een postzending door een andere handeling zijn aangegeven voor het vrije verkeer, is artikel 220, lid 2, UV/DWU van toepassing en moet er geen formele aanvraag voor de ongeldigmaking van de douaneaangifte worden ingediend. In een dergelijk geval

wordt de douaneaangifte geacht niet te zijn ingediend en worden de goederen geacht in tijdelijke opslag te blijven totdat ze worden vernietigd, wederuitgevoerd of anderszins verwijderd in overeenstemming met artikel 198 DWU.

b) Douaneaangifte (Customs declaration)

In geval van een formele elektronische douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen, moet een formele aanvraag voor de ongeldigmaking worden ingediend bij de bevoegde douaneautoriteit indien de goederen niet konden worden geleverd. De ongeldigmaking is verplicht met het oog op de delging van de verschuldigde invoer-btw. In dat geval worden de goederen teruggezonden op grond van een nieuwe vervoersovereenkomst met daarin een kruisverwijzing naar de bij invoer gebruikte S10-streepjescode (voor postzendingen) en houseluchtvrachtbrief (voor expreszendingen). Het nieuwe vervoersdocumentnummer moet worden opgegeven in de met redenen omklede aanvraag die bij de douane wordt ingediend om de uitvoer van de goederen te kunnen bewijzen.

Aangezien goederen met een geringe waarde in post- en expreszendingen kunnen worden teruggezonden onder geleide van een aangifte voor uitvoer door een andere handeling, d.w.z. zonder dat een formele standaard aangifte voor uitvoer wordt ingediend, kunnen de douaneautoriteiten de aanbieders vragen om te bewijzen dat de goederen het douanegebied van de EU hebben verlaten. In het licht van dat bewijs nemen de douaneautoriteiten een besluit omtrent de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen.

Na de ongeldigmaking van die aangifte en afhankelijk van de nationale uitvoeringsvoorschriften, kan het volgende gebeuren inzake de btw:

- de btw kan door de consument worden teruggevorderd van de leverancier/elektronische interface in geval van IOSS; of
- de btw is niet verschuldigd door de persoon die een beroep doet op de bijzondere regeling als de goederen niet kunnen worden geleverd bij de geadresseerde; of
- de btw kan aan de aangever worden terugbetaald in het kader van het standaard mechanisme voor de inning van btw; of
- ongeacht het mechanisme voor de inning van btw dat wordt gebruikt bij invoer, indien de goederen door de importeur worden teruggezonden nadat ze in ontvangst zijn genomen en de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ongeldig is gemaakt in overeenstemming met artikel 148, lid 3, GV/DWU.

5.3. Persoon die de ongeldigmaking aanvraagt (met inbegrip van vertegenwoordigers)

De ongeldigmaking van de douaneaangifte kan uitsluitend worden aangevraagd door de persoon die de aangifte indient, in overeenstemming met artikel 174 DWU.

In het kader van de invoer van zendingen met een geringe waarde, kunnen zich met betrekking tot de aangever de volgende situaties voordoen:

- a) de aangifte wordt ingediend door de geadresseerde (d.w.z. de importeur) in de EU (in diens naam en voor eigen rekening);
- b) de aangifte wordt ingediend door een directe vertegenwoordiger (bv. postaanbieder, koeriersdienst of douane-expediteur) voor rekening en in naam van de geadresseerde (d.w.z. de importeur) in de EU;
- c) de aangifte wordt ingediend door een indirecte vertegenwoordiger (bv. postaanbieder, koeriersdienst of douane-expediteur) in eigen naam, maar voor rekening van de geadresseerde (d.w.z. de importeur) in de EU;
- d) indien de postaanbieder/koeriersdienst/douane-expediteur niet aangeeft dat hij/zij als vertegenwoordiger optreedt en bijgevolg wordt geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen, met alle verantwoordelijkheden die de kwaliteit van de aangever met zich meebrengt, met inbegrip van het verschuldigd zijn van de btw.

In de situaties onder punt a) en punt b) is de aangever doorgaans een particulier, d.w.z. de consument in de EU. In punt c) wordt de indirecte vertegenwoordiger de aangever.

Indien de goederen niet konden worden geleverd of werden geweigerd door de geadresseerde (d.w.z. de consument in de EU), moet de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ongeldig worden gemaakt om de verplichting tot betaling van de btw weg te werken. De aangever moet de aanvraag na de terugzending van de goederen indienen op grond van een nieuwe vervoersovereenkomst waarin een kruisverwijzing is opgenomen naar de vervoersovereenkomst die werd gebruikt voor de invoer van de goederen en naar de douaneaangifte voor invoer in de boekhouding van de aanbieder (naar het adres van de originele afzender).

De personen die de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen aanvragen in de situaties die onder punten a) tot en met d) worden beschreven, zijn respectievelijk de volgende:

- a) Als de goederen niet konden worden geleverd en de vervoerder verwacht dat de consument de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen indient en die persoon weigert de goederen ten laste te nemen, dan wordt er geen douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen ingediend, blijven de goederen in tijdelijke opslag ter plaatse bij de vervoerder en worden ze wederuitgevoerd als niet-Uniegoederen. In dit (eerder theoretische) geval moet er geen douaneaangifte ongeldig worden gemaakt.
- b) Als de goederen werden geweigerd of niet konden worden geleverd bij de geadresseerde, en de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen door de postaanbieder, de koeriersdienst enz. als directe vertegenwoordiger werd ingediend, zal de geadresseerde (d.w.z. de consument in de EU) naar alle waarschijnlijkheid niet betrokken willen worden bij de aanvraag voor de

ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen. Indien het in de voorwaarden van de vertegenwoordigingsbevoegdheid is toegestaan om de vertegenwoordiging toe te passen op de volledige cyclus van de douaneaangifte (van de voorbereiding en de indiening ervan tot de ontvangst van het besluit omtrent de ongeldigmaking), dan kan de vertegenwoordiger (direct of indirect) derhalve de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor invoer voor rekening van de aangever (d.w.z. de importeur) aanvragen.

- c) In dat geval wordt de indirecte vertegenwoordiger de aangever, waardoor deze de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen in eigen naam kan aanvragen indien de goederen niet konden worden geleverd of werden geweigerd door de geadresseerde.
- d) Indien de postaanbieder/koeriersdienst/douane-expediteur niet aangeeft dat hij/zij als vertegenwoordiger optreedt en daardoor wordt geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen, kan hij/zij de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen als aanvrager in eigen naam aanvragen.

5.4. Vereisten voor de gegevens van de met redenen omklede aanvraag voor ongeldigmaking

De aanvraag voor de ongeldigmaking van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen moet bewijs bevatten dat de vereiste actie gerechtvaardigd is (met redenen omklede aanvraag).

Omwille van de naar verwachting zeer hoge volumes is het anderzijds noodzakelijk om een mechanisme in te voeren dat de rompslomp aan weerszijden (douane en bedrijven) redelijk en beheersbaar houdt.

Het DWU voorziet niet in de bevoegdheid om bij uitvoeringsverordening de procedureregels voor de ongeldigmaking van de douaneaangifte te specificeren. Niettemin heeft de projectgroep Douane 2020 inzake douaneformaliteiten voor in- en uitvoer met betrekking tot zendingen met een geringe waarde een aantal beste praktijken vastgesteld die de massale ongeldigmaking van douaneaangiften voor het in het vrije verkeer brengen van zendingen met een geringe waarde kunnen vereenvoudigen. Er moet evenwel worden opgemerkt dat de uitvoering van de formaliteiten en de procedures met betrekking tot de ongeldigmaking op nationaal niveau zijn gedefinieerd.

Dit impliceert de consolidatie van verscheidene aanvragen in één indiening in elektronisch formaat die de volgende gegevens bevat:

- MRN van de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen;

- reden voor de aanvraag (bv. de goederen konden niet worden geleverd wegens onbekend adres of werden geweigerd door de geadresseerde);
- bewijs van uitgang van de goederen.

Het besluit dat door de douaneautoriteiten wordt genomen, moet een verwijzing naar elke ingediende aanvraag bevatten, maar kan in één besluit worden opgemaakt.

BIJLAGE 1

DOUANEANGIFTEN VOOR HET IN HET VRIJE VERKEER BRENGEN VAN ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE VANAF 1 JULI 2021

Verklaring	Gegevensset in bijlage B	Aangever	Rechtsgrondslag	Transacties	Mechanisme voor de inning van btw	Overgang	Werkingsfeer
Douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen van bepaalde zendingen met een geringe waarde	H7	Iedereen, behalve btw-stelsel bijzondere regeling	Artikel □ 143 bis GV/DWU	C2c, b2c en b2b	IOSS ¹⁶ Bijzondere regeling ¹⁷ Standaard mechanisme voor inning	Tot 31 december 2022 Gegevensset van vereenvoudigde aangifte en volledige douaneaangifte op grond van bijlage 9 GOV	<ul style="list-style-type: none"> - Goederen vrijgesteld van douanerechten overeenkomstig artikelen 23, lid 1, en 25, lid 1, DRR - Goederen niet onderworpen aan verboden en beperkingen - Code douaneregeling 40 00
Vereenvoudigde invoeraangifte	I1	Elke persoon/houder van vergunning voor vereenvoudigde aangifte	Artikel □ 166 DWU	C2c, b2c en b2b	IOSS ¹⁷ Bijzondere regeling ¹⁷ Standaard mechanisme voor inning	Tot 31 december 2022, gegevensset op grond van bijlage 9, aanhangsel A, tabel 7, GOV	Alle goederen
Douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen — volledige gegevensset	H1	Iedereen	Artikel □ 162 DWU	C2c, b2c en b2b	IOSS ¹⁷ Bijzondere regeling ¹⁷ Standaard mechanisme voor inning	Tot 31 december 2022, gegevensset op grond van bijlage 9, aanhangsel C1, kolom H, GOV	Alle goederen
Douaneaangifte in postverkeer voor het in het vrije verkeer brengen	H6	Postaanbieder	Artikel □ 144 GV/DWU	C2c, b2c en b2b	IOSS ¹⁷ Bijzondere regeling ¹⁷ Standaard mechanisme voor inning	Door een andere handeling tot 31 december 2022 voor goederen waarvan de waarde tussen 150,01 en	<ul style="list-style-type: none"> - Goederen waarvan de waarde niet meer bedraagt dan 1000 EUR - Goederen niet onderworpen aan verboden en beperkingen

¹⁶ Alleen van toepassing op b2c-transacties.

						1 000 EUR ligt	- Geen gebruik van douaneregelingen 42/63
--	--	--	--	--	--	----------------	--

BIJLAGE 2

GROEPAGE VAN ZENDINGEN MET EEN GERINGE WAARDE DIE IN DE EU WORDEN INGEVOERD

Praktijkvoorbeeld 1

Meerdere bestellingen voor verschillende consumenten.

Alle bestellingen komen in aanmerking voor IOSS

Uitgangspunten:

- Een leverancier/elektronische interface die is geregistreerd voor IOSS, verkoopt producten aan duizend verschillende consumenten in de EU. De gemiddelde waarde van een verkooporder bedraagt 25 EUR.
- Elke verkooporder krijgt een unieke transactie-identificatiecode (bv. een ID conform ISO 15459-6).
- De verkooporders worden gepickt, verpakt en in afzonderlijke vervoerseenheden verzonden.

Elke vervoerseenheid krijgt een uniek referentienummer (bv. een ID conform ISO 15459-1). Het totale aantal vervoerseenheden dat aan de duizend verkooporders is gekoppeld, is 1 000.

- Wanneer elke verkooporder en de bijbehorende vervoerseenheden worden verzonden, worden alle relevante gegevens van de individuele verkoop megedeeld aan de vervoerder die de verkooporders in de EU vervoert. Hieronder vallen ook de ID's van de verkooporder en van de (meerdere) daaraan gekoppelde vervoerseenheden, alsook het geldige IOSS-btw-identificatienummer.
- De vervoerder die deze 1 000 afzonderlijke vervoerseenheden over de grens van de EU brengt, consolideert deze vervoerseenheden in één intermodale container.
- De totale verkoopwaarde in de container bedraagt 25 000 EUR (1 000 * 25 EUR).
- De vervoerder doorloopt de procedure voor de douaneaangifte die aan deze invoer in de EU is gekoppeld.
- De vervoerder deconsolideert de inhoud van de container bij binnenkomst in de EU om de afzonderlijke zendingen met een geringe waarde naar de beoogde consumenten/landen van bestemming te vervoeren.

Voorstelling

De aangifteprocedure:

1. De vervoerder geeft de afzonderlijke verkooporders (en de bijbehorende vervoerseenheden) via aparte douaneaangiften aan bij de douaneautoriteiten in de lidstaat waar de goederen de EU binnenkomen en met gebruikmaking van de H7-gegevensset. Deze bevat het geldige IOSS-btw-identificatienummer van de leverancier/elektronische interface en de ID's van de verkooporder en de vervoerseenheid. De ID van de verkooporder moet worden opgenomen in G.E. 12 08 000 000; de ID van de vervoerseenheid moet worden opgenomen in G.E. 12 05 000 000;

de IOSS-ID moet worden opgenomen in G.E. 13 16 000 000.

2. De douaneautoriteiten van de lidstaat controleren de afzonderlijke (per verkooporder) aangiften.
3. De douane van de lidstaat kan besluiten om bepaalde verkooporders/vervoerseenheden te inspecteren.
4. Alle andere verkooporders worden in het vrije verkeer gebracht en vrijgegeven voor levering.

Praktijkvoorbeeld 2

Meerdere bestellingen voor verschillende consumenten.

Bestellingen van verschillende leveranciers/elektronische interfaces
geconsolideerd.

Waarde van elke order onder de drempel van 150 EUR

IOSS van toepassing op bepaalde orders; niet voor andere orders

Uitgangspunten:

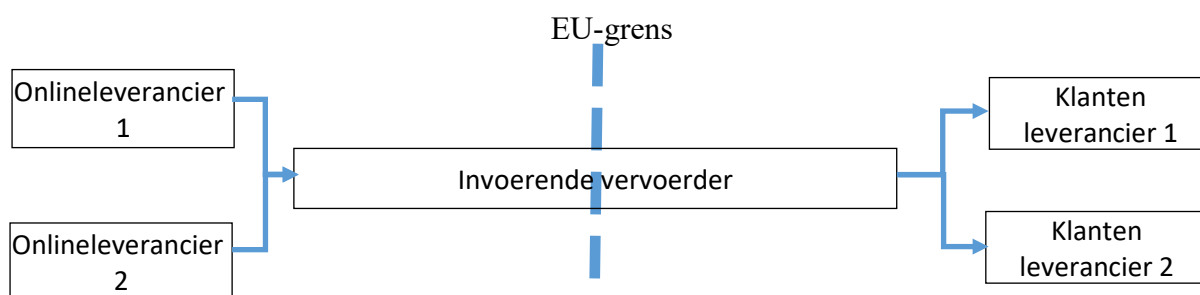
- Er zijn twee verschillende leveranciers/elektronische interfaces.
- Leverancier 1 maakt gebruik van de IOSS-regeling; Leverancier 2 doet dat niet.
- Leverancier 1 verkoopt aan 600 consumenten, Leverancier 2 aan 400 consumenten in de EU.
- De gemiddelde waarde van een verkooporder bedraagt 25 EUR.
- Beide leveranciers voorzien elke verkooporder van een unieke identificatiecode (bv. een ID conform ISO 15459-6).
- De verkooporders worden gepickt, verpakt en in afzonderlijke vervoerseenheden verzonden.

Elke eenheid krijgt een unieke identificatiecode (bv. een ID conform ISO 15459-1).

- Wanneer de leveranciers de verkooporders en de bijbehorende vervoerseenheden verzenden, worden alle relevante gegevens van de individuele verkoop megedeeld aan de vervoerder die de verkooporders in de EU vervoert. Hieronder vallen ook de ID van de verkooporder en de ID's van de (meerdere) daaraan gekoppelde vervoerseenheden, alsook het geldige IOSS-btw-identificatienummer (in voorkomend geval).
- Het totale aantal vervoerseenheden dat aan de duizend verkooporders is gekoppeld, is 1 000.
- Beide platformen gebruiken dezelfde vervoerder voor de meeste transporten in Europa.
- De vervoerder die deze 1 000 afzonderlijke vervoerseenheden over de grens van de EU brengt, consolideert deze eenheden in één intermodale container.
- De totale verkoopwaarde in de container bedraagt 25 000 EUR (1 000 * 25 EUR).

- De vervoerder doorloopt de procedure voor de douaneaangifte die aan deze invoer in de EU is gekoppeld.
- De vervoerder deconsolideert de inhoud van de container bij binnenkomst in de EU om de afzonderlijke zendingen met een geringe waarde naar de beoogde consumenten/landen van bestemming te vervoeren.

Voorstelling

De aangifteprocedure:

De aangifteprocedure die de vervoerder moet volgen, is **verschillend** voor de twee leveranciers/elektronische interfaces.

1. **Voor leverancier 1** (volgt de IOSS-regeling in lijn met het praktijkvoorbeeld hierboven)
 - a. De vervoerder geeft de 600 afzonderlijke verkooporders (en de bijbehorende vervoerseenheden) via aparte douaneaangiften aan bij de douaneautoriteiten in de lidstaat waar de goederen de EU binnenkomen.
 - b. Deze bevatten het geldige IOSS-btw-identificatienummer van leverancier 1 en de ID's van de verkooporder en de vervoerseenheid. De ID van de verkooporder moet worden opgenomen in G.E. 12 08 000 000; de ID van de vervoerseenheid moet worden opgenomen in G.E. 12 05 000 000; de IOSS-ID moet worden opgenomen in G.E. 13 16 000 000. Elke aangifte voldoet ook aan alle andere vereisten voor de douaneaangifte met H7-gegevensset.
 - c. De douaneautoriteiten van de lidstaat controleren de afzonderlijke (per verkooporder) aangiften.
 - d. De douane van de lidstaat kan besluiten om bepaalde verkooporders/vervoerseenheden te inspecteren.
2. **Voor leverancier 2 (niet-IOSS)** kan de procedure voor de bijzondere regeling worden gebruikt
 - a. De vervoerder geeft de afzonderlijke verkooporders (en de bijbehorende vervoerseenheden) via aparte douaneaangiften aan bij de douaneautoriteiten met gebruikmaking van de H7-gegevensset.
 - b. Deze bevatten de ID's van de verkooporder (in voorkomend geval) en de vervoerseenheid.

De ID van de verkooporder moet worden opgenomen in G.E. 12 08 000 000;

De ID van de vervoerseenheid moet worden opgenomen in G.E. 12 05 000 000.

- c. De douaneautoriteiten van de lidstaat controleren de afzonderlijke (per verkooporder) aangiften.
- d. De douane van de lidstaat kan besluiten om bepaalde verkooporders/vervoerseenheden te inspecteren.
- e. Voor zendingen met een geringe waarde die in de lidstaat van binnenkomst moeten worden geleverd, kan de inkleding gebeuren bij de douaneautoriteiten in de lidstaat van binnenkomst.

Voor zendingen met een geringe waarde die in een andere lidstaat moeten worden geleverd, moet de regeling inzake douanevervoer verplicht worden gevolgd, omdat deze zendingen met een geringe waarde uiteindelijk alleen in het land van bestemming kunnen worden ingeklaard.

- f. De zending met een geringe waarde wordt onder de regeling extern douanevervoer naar het land van bestemming vervoerd.
 - g. De zending met een geringe waarde wordt in het land van bestemming ingeklaard overeenkomstig de in dat land geldende procedure.
 - h. De verschuldigde procedure wordt in het land van bestemming betaald.
3. Indien de douane heeft aangegeven bepaalde verkooporders en vervoerseenheden te willen controleren, dan worden deze op de locatie van de vervoerder bijgehouden totdat de inspectie is voltooid.
 4. De vervoerder mag overgaan tot de levering van de verkooporders en vervoerseenheden als de inspectie is voltooid en de verkooporders zijn ingeklaard.

Om logistieke redenen kan de splitsing van de vervoerseenheden in IOSS- en niet-IOSS-goederen reeds in het land van uitvoer gebeuren. Het is ook mogelijk dat alle goederen (IOSS en niet-IOSS) die niet zijn bestemd voor de lidstaat van eerste binnenkomst, onder de regeling inzake extern douanevervoer worden geplaatst en in het vrije verkeer worden gebracht in het douanekantoor in de lidstaat waar hun eindbestemming is gelegen.